

நும்பீக்கை ஒள்

Ray of Hope

நும்பீக்கை ஒள்
Ray of Hope

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளியேற்றுவோம்

APRIL 2017

FREE NEWSPAPER

இதழ் - 21

G05, Courtenay House, 10 Courtenay Road, East lane, Business Park, Middlesex, Wembley, HA9 7ND, UK

facebook.com/theroh.org

www.theroh.org

Email: roh@theroh.org

Tel: (0044)2086179343

Mobile: 07853071088

“இன்றும் வருவது கொல்லீலா நெருநலும்
கொன்றது டீபாலும் நிரப்பு”

நற்குரவு

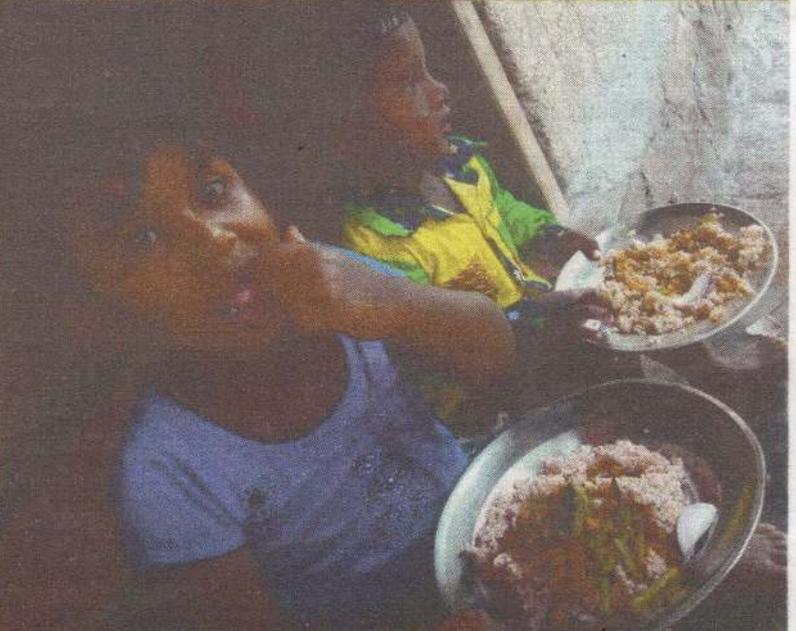
குறள் 1048

கொலை செய்வதுபோல
நேய்வுக் கொடுமைப்படுத்தி
வலுமை, தொடர்ந்து
இன்றைக்கும் வறாமல்
இருக்க வேண்டாம் என்று வந்தவன்
ஏங்கிவிட்டான்..

இதுதான் ஈழத்தமிழரின் அவல வாழ்வு.. பல்லாயிரம்
வருடங்களுக்கு முன்பே வள்ளுவர் கூறிய கொடுமை
தற்போது தாயகத்தில் தொடர்கிறது.

கணேஸ் வித்தியாலயத்தையே நம்பி வாழும் தரணிக்குளம் பாடசாலை மாணவர்கள்..!

மாணவர்கள் வாழ்வில் ஒளி பிறக்குமா..?

வவுனியா மாவட்டம் ஈச்சங்குளம் கிராமசேவகர் பிரிவுக்குட்பட்ட பகுதியில் அமைந்திருக்கும் மிகவும் பின்தங்கிய கிராமமே தரணிக்குளம் என்ற கிராமம்.

1990ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இருந்து இடம் பெயர்ந்து பூந்தோட்டம், சிதம்பரபுரம், போன்ற இடைத்தங்கல் முகாம்களில் வசித்து வந்த மக்களின் ஒரு தொகுதியினரை குடியமர்த்தி உருவாக்கப்பட்ட கிராமமே தரணிக்குளம் குடியேற்றக்கிராமம்.

இக்கிராமத்தில் வாழும் மக்கள் கூலி வேலைக்குச் சென்றே தமது அன்றாட வாழ்க்கையை நடாத்திச் செல்கின்றனர்.

குறித்த கிராமத்தில் வசிக்கும் மாணவர்களின் கல்வியை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட பாடசாலையே தரணிக்குளம் கணேஸ் வித்தியாலயம்.

இப் பாடசாலையில் 250 மாணவர்கள் கல்வி கற்று வருகின்றனர்.

தரணிக்குளம் கிராமத்தில் வசிக்கும் மாணவர்கள் கணேஸ் வித்தியாலயத்தையே முற்றுமுழுதாக நம்பி தமது கல்விப் பயணத்தை தொடர்கின்றனர்.

வவுனியா நகர்ப்பகுதியிலிருந்து சுமார் 10 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் அமைந்திருக்கும் தரணிக்குளம் கிராமத்தில் வசிக்கும் மாணவர்கள் தமது கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கான அடிப்படை வசதிகளின்றிய கிராமத்தில் வாழ்வதால் தமக்கு தேவையான மேலதிகக் கல்வி கற்பதற்கு கிராமத்தைச் சூழவுள்ள 7 கிலோமீற்றர் தூரம் வரை எந்த தனியார் கல்வி நிலையமும் இல்லை. இருந்தும் அந்தக் குறை மாணவர்களுக்கு தெரியக்கூடாது என்ற ஒரே காரணத்துக்காக ஆசிரியர்கள் அற்பணிப்புடன் தமது கடமைகளைச் செய்து வருகின்றனர்.

குறித்த பாடசாலையில் முக்கிய பாடங்களான கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களுக்கு

போதியளவு ஆசிரியர் பற்றாக்குறை நிலவுவதன் காரணத்தினால் ஒரே ஆசிரியர் பல பாடங்களை கற்பிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது.

இது ஒருபுறமிருக்க தரணிக்குளம் கிராமத்தில் வாழும் உறவுகள் முற்றுமுழுதாக யுத்த பாதிப்புக்களை அனுபவித்தவர்கள், கல்வி அறிவு மட்டம் குறைந்தவர்கள் வாழும் இக் கிராமத்தில் எதிர்கால சந்ததிகளாவது கல்வியில் தன்நிறைவு பெறவேண்டும்.

குடும்ப வறுமையைக் காரணம் காட்டி இக் கிராமத்து மாணவர்களின் கல்வி பாடசாலைப் பருவத்திலேயே மழுங்கடிக்கப்பட்டு தொழில் தேடி பாடசாலைக்கல்வியைக் கைவிடும் நிலையில் உள்ளனர்.

சில மாணவர்கள் சிறுவயதிலேயே போதைவஸ்த்து, புகைப்பிடித்தல் போன்ற தீய பழக்கவழக்கங்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். போருக்கு பின்னரான காலம் தாயகத்தில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு பல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நடைபெற்றாலும்,

அடிப்படை வசதிகளின்றி இருக்கும் தரணிக்குளம் கிராமத்து மாணவர்களின் கல்வி மிக மோசமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் கல்விக்கு துணையாக இருக்கும் கணேஸ் வித்தியாலத்தில் கல்வி கற்பிப்பதற்கு போதிய ஆசிரியர் வளங்கள் இல்லை.

இந் நிலையில் இக் கிராமத்து சிறுவர்களுக்கு மாலைநேரக்கல்வி மிக மிக அவசியம். பாடசாலை முடிந்த பின் மாலைநேரத்தில் பிரத்தியோக வகுப்பு நடாத்துவதற்கு ஆசிரியர்களை ஒழுங்கமைத்து விசேடமாக கல்வி கற்பிக்கவேண்டும். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் மூலம் வறிய மாணவர்களின் கல்வித்தரமும் உயரவடையும். இந்த உதவித்திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்கு நிதி உதவி தேவைப்படுகின்றது மேலதிக விபரங்களுக்கு இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

நம்பிக்கை ஒளியின் கல்வி மேம்பாட்டுத்திட்டத்தில் 71 மாணவர்கள் பயனடைகின்றனர்..!

இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம் புலம் பெயர் உறவுகளின் ஆதரவால் தாயகத்தில் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வேலைத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது.

அந்தவகையில் தாயகத்தில் கடந்த கால யுத்தத்தினாலும் இயற்கை அனர்த்தங்களினாலும் பாதிக்கப்பட்டு கல்வி கற்பதற்காக ஏங்கும் மாணவர்களை இனம் கண்டு அவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கான பல உதவித்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி அதில் சிறந்த பெறுபேறுகளையும் கண்டுள்ளது.

நம்பிக்கை ஒளியின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் குறித்த உதவித்திட்டங்கள் தாயகத்தில் இணைக்கும் இதயங்கள்

அறக்கட்டளையினரால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் மிகவும் பின்தங்கிய பாடசாலைகளில் வறுமையில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் கல்வித்தரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக.

மாணவர்களுக்கான கற்றல் உபகரணங்கள், பாடணிகள், கல்விசார் தேவைகள், சீருடைகள், பரீட்சையில் பெறுபேறு குறைந்த பாடங்களுக்காக விசேட பிரத்தியோக வகுப்புகளுக்கான உதவிகள் என்பன வழங்கப்பட்டு அவர்களின் மாதாந்த கல்வி வளர்ச்சி தொடர்பாகவும் கண்காணிக்கப்பட்டு வலுவூட்டப்படுகின்றது.

நம்பிக்கை ஒளியினால் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பாடசாலை மாணவர்களடங்கலாக 71 மாணவர்களுக்கு புலம்பெயர் உறவுகளின் ஆதரவால் கடந்த இரண்டு வருடங்களுக்குமேல் தொடர்ச்சியாக கல்வி மேம்பாட்டு உதவித்திட்டங்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

குறித்த உதவித்திட்டம் வழங்குவதன் மூலம் மாணவர்களின் கல்வி மற்றும் இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளில் ஆர்வம் அதிகமாகக் காணப்படுததை மாணவர்களுடைய பரீட்சைப் பெறுபேறுகளை அவர்களின் ஆசிரியர்களின் கருத்துக்களிலிருந்தும் தெரிந்து அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

வறுமை காரணமாக தாயகத்தில்

ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் கல்வி கற்பதில் பல்வேறு இடர்பாடுகளை சந்திக்கின்றனர்.

பாடசாலையில் கல்வி கற்கவேண்டிய சிறுவர்கள் பாடசாலைக்கல்வியை இடைநடுவில் விட்டு விட்டு கூலிவேலைகளுக்கு செல்லும் அதேவேளை போதைவஸ்த்துக்கு அடிமையாகும் சந்தர்ப்பங்களும் நிறைவாக காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறான சூழ்நிலையை மாற்றியமைத்து எதிர்கால சிறுவர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை மேம்படுத்த நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்துடன் இணைந்து கல்வி மேம்பாட்டுக்கு உதவுங்கள்.

வயயர் :- லோ.டனோஜன்
தரம் :- 03
பாடசாலை :- முருகனுர் சா.வித்
முகவரி :- ஆச்சிபுரம், வவுனியா

வயயர் :- கு.கிருஸ்ரிகன்
தரம் :- 07
பாடசாலை :- தன்னீகூற்று இ.த.பா
முகவரி :- தன்னீகூற்று

வயயர் :- கு.நிவேதா
தரம் :- 06
பாடசாலை :- கோமரசங்குளம் ம.வி
முகவரி :- முருகனுர், வவுனியா

வயயர் :- வ.பிரியங்கா
தரம் :- 10
பாடசாலை :- ஒட்டுசுட்டான் ம.வி
முகவரி :- ஒட்டுசுட்டான்

வயயர் :- அ.ஸ்ரீபன்போல்
தரம் :- 02
பாடசாலை :- தவசியாகுளம் அ.த.க.பா
முகவரி :- ஈச்சங்குளம், வவுனியா

வயயர் :- சு.தர்சினி
தரம் :- பல்கலைக்கழகம்
பாடசாலை :-
முகவரி :- கோம்பாவில், புதுக்குடியிருப்பு

வயயர் :- உ.டினோஜன்
தரம் :- 04
பாடசாலை :- தவசியாகுளம் அ.த.க
முகவரி :- ஈச்சங்குளம் வவுனியா

வயயர் :- ந.நளினி
தரம் :- 06
பாடசாலை :- செட்டிசுளம் ம.வி
முகவரி :- கிறிஸ்தோசுளம், வவுனியா

வயயர் :- ஞா. பதுஜனா
தரம் :- 07
பாடசாலை :- ஒட்டுசுட்டான் ம.வி
முகவரி :- ஒட்டுசுட்டான்

வயயர் :- கே.பிரவீனா
தரம் :- 07
பாடசாலை :- குமுடிமுனை ம.வி
முகவரி :- குமுடிமுனை

வயயர் :- யோ.தனுஜன்
தரம் :- 04
பாடசாலை :- கிறிஸ்தோசுளம் அ.த.க.பா
முகவரி :- கிறிஸ்தோசுளம், வவுனியா

வயயர் :- சி.தயாளன்
தரம் :- 06
பாடசாலை :- செட்டிசுளம் ம.வி
முகவரி :- கிறிஸ்தோசுளம், வவுனியா

வயயர் :- கௌ.கௌசிகா
தரம் :- 04
பாடசாலை :- குமுடிமுனை ம.வி
முகவரி :- குமுடிமுனை

வயயர் :- கு.நிலாணி
தரம் :- 07
பாடசாலை :- செட்டிசுளம் ம.வி
முகவரி :- கிறிஸ்தோசுளம், வவுனியா

வயயர் :- சி.பிரதீப்
தரம் :- 11
பாடசாலை :- சிலாவத்தை தமிழ் வித்
முகவரி :- சிலாவத்துறை

வயயர் :- ச.சங்கவி
தரம் :- 09
பாடசாலை :- குமுடிமுனை ம.வி
முகவரி :- தாமரைக்கேணி

வயயர் :- ச.தர்சிகா
தரம் :- 09
பாடசாலை :- தவசியாகுளம் அ.த.க.பா
முகவரி :- ஈச்சங்குளம், வவுனியா

வயயர் :- அ.துஸ்யந்தி
தரம் :- 10
பாடசாலை :- தவசியாகுளம் அ.த.க.பா
முகவரி :- கிறிஸ்தோசுளம், வவுனியா

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

**கிளிநொச்சி உதயநகரில் உயிருக்கு
போராதும் இளைஞன் :
உயிரைக் காப்பாற்ற உதவுங்கள்..!**

கிளிநொச்சி உதயநகர் மேற்கு கிராமத்தில் வாழும் விவசாயத்தை ஜீவனோபாயமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வரும் கருணாமூர்த்தி தாருஷன் (வயது 20) என்ற மாணவன் சிறுநீரக நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு பல்வேறு சிகிச்சைகள் பெற்றும் பயன்கிடைக்கவில்லை.

தாருசனுடைய சிறுநீரகம் முற்றுமுழுதாக செயலிழந்துள்ளதை வைத்தியர்கள் உறுதிப்படுத்திய நிலையில் மாற்று சிகிச்சை செய்வதற்கு பணமின்றி மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் அன்றாடம் மகனின் உயிரைக் காப்பதற்காக பெற்றோர் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

கடந்த வருடம், இவ் வருடம் சீரற்ற காலநிலையால் விவசாயம் பொய்த்துப் போனதால் குடும்ப சீவியத்துக்காக கூலிவேலைக்குச் சென்றார். அங்கு தவறுதலாக மரம் வெட்டும் இயந்திரத்தில் கை சிக்கி நரம்பு பாதிக்கப்பட்டு கை செயலிழந்துள்ளது. இதனால் தற்போது குடும்ப சீவியத்துக்கே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

தாருசன் கடந்த வருடம் க.பொ.த உயர தர பரீட்சையில் விஞ்ஞான பிரிவில் தோற்றி சிறந்த சித்தி பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுநீரக மாற்றுச் சிகிச்சைக்கு பலஇலட்சம் ரூபாய் செலவாகும். அவற்றை முழுமையாக யாரும் உதவி செய்வதற்கு

தயாராக மாட்டீர்கள் இருப்பினும் சிறு துளி பெருவெள்ளமாக மாறும் ஆகவே புலம்பெயர்ந்து உறவுகள் குறித்த இளைஞனின் எதிர்காலத்தைக் கருத்திற் கொண்டு உங்களால் முடிந்த உதவிகளை வழங்குங்கள்.

நீங்கள் வழங்கும் சிறியளவு பணமும் தாருசனுடைய மருத்துவச் செலவுக்கு உதவியாக இருக்கும் தாருசனையும் உங்கள் மகனாக, சகோதரனாக, உறவினராக நினைத்து உதவிக்கரம் நீட்டுங்கள்.

மேலதிக விபரங்களுக்கு இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

நீங்கள் தாமதிக்கும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் மரணத்தில் வாயிலில் வாழும் தாருசனை பாதிக்கும் என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளுங்கள்.

**தாயகத்தின் தாகம் தீர்க்க
முன்வாருங்கள்..!**

கிளிநொச்சி - பூநகரி பிரதேசத்தில் பல்வேறு பகுதியில் தொடர்ந்தும் குடிநீருக்கான தட்டுப்பாடு நிலவி வருவதால், குடிநீரைப் பெற்றுக் கொள்வதில் பல்வேறு சிரமங்களுக்கு முகங்கொடுத்து வருவதாக அப்பகுதி மக்கள் விசனம் தெரிவித்துள்ளனர்.

பூநகரி பிரதேசத்தில் உள்ள 19 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளில் மீள்குடியேறியுள்ள ஏழாயிரத்து 335 குடும்பங்களில் 10 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளில் வாழும் சுமார் 3,112 குடும்பங்களுக்கு வருடம் முழுவதும் குடிநீர் விநியோகிக்க வேண்டிய நிலமை காணப்படுகின்றது.

அத்துடன், ஒன்பது பாடசாலைகளுக்கும் குடிநீர் தட்டுப்பாடு நிலவி வருகின்றது. இந்நிலையில் மறவன்குறிச்சி, கொல்லக்குறிச்சி, இராமலிங்கம் வீதி, பரமன்கிராய், கறுக்காய் தீவு, செட்டியகுறிச்சி, ஞானிமடம், சித்தங்கேணி, நல்லூர் உள்ளிட்ட பகுதிகளில் தற்போது குடிநீர் தட்டுப்பாடு நிலவி வருகின்றது.

குடிப்பதற்கு கூட குடிநீர் இல்லாமல் தாயகத்தில் பல பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்கள் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்நோக்கி வருகின்றனர்.

ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் பொதுவான ஓர் இடத்தில் நீர்த்தாங்கி அமைத்து குடிநீரை வழங்கவேண்டிய அவசியம் காணப்படுகின்றது.

பாடசாலை மாணவர்கள் முதல் வயதானவர்கள் வரை குடிநீரைப் பெறுவதற்காக தவமிருக்கின்றனர்.

பூநகரி பிரதேச செயலகர் பிரிவுக்குட்பட்ட மேற்குறிப்பிட்ட பகுதி மக்களின் குடிநீர்த்தேவையை நிவர்த்திசெய்து மகத்தான பணியை செய்யவேண்டிய தேவை இருக்கின்றது.

இந்த மகத்தான சேவையை அவசியமாக நடைமுறைப்படுத்தவேண்டி தேவை உள்ளது. நம்பிக்கை ஒளியின் குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தில் நீங்களும் இணைந்து கொள்ளுங்கள்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் உறவுகளின் ஆதரவால் தாயக உறவுகளுக்கு பன்முகப்படுத்தப்பட்ட உதவித்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம். மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைத் தேடிப்பிடித்து அவற்றை நிவர்த்திசெய்வதற்காக களத்தில் இறங்கி சேவைகளை செய்து வருகின்றது.

நம்பிக்கை ஒளியின் அத்தனை வேலைத்திட்டத்துக்கும் உறுதுணையாக இருப்பவர்கள் புலம்பெயர் உறவுகளும் வர்த்தகர்களும், நலன்விரும்பிகளுமே உங்கள் உதவியால் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் ஏதோ ஒருவகையில் தமது அடிப்படைத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்துள்ளார்கள் என்பதே நிதர்சனமான உண்மை.

இதே போன்று தொடர்ந்தும் உங்கள் ஆதரவுகளை வழங்கி உதவுங்கள். உங்கள் உதவியால் தாயகத்தின் தாகம் தீர்க்கும் குடிநீர்த்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவோம்.

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

கல்வி உதவிக்காக ஏங்கும் ஜீவனா..!

போரின் நெருப்பில் சிரிப்பை இழந்த மழலை! தீருமா அவளின் வேதனை?

2009ம் ஆண்டு 3ம் மாத காலப்பகுதியில் தமிழின அழிப்பின் மிக உச்சக்கட்ட நடவடிக்கைகள் புதுமாத்தளன் பகுதிகளில் நடந்து கொண்டிருந்தது. அத்தருணத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான அப்பாவி பொதுமக்கள் துடித்து இறந்து கொண்டிருந்தனர். அதிலும் குறிப்பாக குழந்தைகள் மிகக் கொடுமையாக அங்கவீனமாக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டனர். முல்லைத்தீவு உட்புக்குள கிராமத்தை சேர்ந்த லயனர் இரட்னராசா - ஜீவனா (வயது 11) என்னும் சிறுமி குறித்த படுகொலை நடவடிக்கையில் சிக்கி போர்க்காயங்களுடன் ஊனமாக்கப்பட்டு மீண்டுள்ளார்.

2009ம் ஆண்டு ஜீவனாவின் தந்தை தனது குடும்பத்தை யுத்தத்திலிருந்து பாதுகாக்க பதுங்குமுடி ஒன்றை அமைத்து கொடுத்துவிட்டு சிறியவேலை ஒன்றிற்காக வெளியே சென்று வீடு திரும்பிய வேளை இராணுவத்தினரின் அகோர எறிகணைத் தாக்குதலில் சிக்கி அவ்விடத்திலே மரணித்தார். பதுங்குக் குழியில் இருந்த மழலை ஜீவனா அப்பாவிற்று என்னாச்சு என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு அடி எடுத்து வெளியே வருகையில். மறுபடியும் விழுந்த எறிகணைகள் வெடித்ததில் அவளின் இடதுகால் துண்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறித்த சம்பவம் 2009-03-27ம் திகதி நடந்ததாகவும் அதில் தனது கணவரும் தந்தையும் இறந்துள்ளதாக ஜீவிதாவின் தாயார் ல.சுபத்திரா (வயது 44) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அவர் மேலும் குறிப்பிடுகையில், ஏழுவருடங்கள் ஆகியும் எமக்கு எவ்வித உதவிகளும் கிடைக்கவில்லை எம்மை யாரும் வந்து பார்க்கவில்லை. ஆனால் நாங்கள் பாதிப்படைந்து இருந்த போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் வெளிவந்ததாகவும், அரசியல் கட்சிகள், பனர் அடித்து ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்ததாகவும் தற்பொழுது பிள்ளைகளின் படிப்பு செலவிற்கும் வறுமைக்கும் ஜீவனாவின்

ஆசிரியை ஆகப்போகும் கனவிற்கும் தான் என்ன செய்வது என்றும் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார். போர் காயங்களும் தந்தையின் இழப்பும் தாயின் கஸ்டங்கள் எல்லாவற்றையும் நினைக்கும் போது மனவேதனையாக உள்ளதாக சிறுமி ஜீவனா குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தற்பொழுது உட்புக்குளம் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் தரம் 07 இல் கல்வி கற்கும் ஜீவனா கல்வியில் மிகுந்த ஆர்வம்காட்டிவருவதை அவதானிக்க முடிவதாக ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். பாடசாலை நேரம் தவிர்ந்த மாலைப்பொழுதில் தனியார் கல்வி நிலையத்தில் மேலதிக கல்வியைப் பெற்று வருகின்றார்.

கடந்த ஆண்டு பரீட்சையில் சித்தியடைந்து வகுப்பில் 03 பிள்ளையாக கல்வியில் ஆர்வம்காட்டுவதை பரீட்சைப் பெறுபேறு அறிக்கையின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

ஜீவனாவின் தாயார் கோழிவளர்ப்பு மற்றும் கிடுகு இழைத்து விற்பனை செய்தல் போன்ற வேலைகளைச் செய்து குடும்பச் செலவையும் கல்விச் செலவையும் ஈடுசெய்வதற்காகப் போராடுகின்றார்.

ஒரு கால் இழந்தநிலையில் பாடசாலைக்கு சகோதரனின் துவிச்சக்கர வண்டியில் செல்கின்றார். மாலைநேரத்தில் கல்வி கற்பதற்காக கல்வி நிலையத்துக்கு மாதாந்தம் 1500 ரூபா செலுத்தவேண்டும்.

குடும்ப வறுமையில் அரைவயிற்று சோறுடன் பாடசாலைக்குச் செல்லும் ஜீவனாவின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மாதாந்தம் குறைந்தது 5000 இலங்கை ரூபா தேவைப்படுகின்றது. இச் சிறுமியின் நிலையை கருத்திற்கொண்டு கல்வி உதவியை வழங்குங்கள். மேலதிக விபரங்களுக்கு இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

விடுதலைப் புலிகளின் முன்னாள் உறுப்பினர் பிறையாளனின் வாழ்வின் நிலை?

சன்னங்களையும், தகடுகளையும் தன் உடலில் தாங்கி வேதனையில் வாடும் முன்னாள் போராளி பிறையாளனின் வாழ்வு செழிக்குமா? தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் புலனாய்வுத்துறை களமுனைப்போராளியாக பல களம் கண்டவர்தான் பிறையாளன் என்றழைக்கப்படும் நல்லையா யேசுதாசன். இலங்கை இராணுவத்தினரின் அடக்குமுறைகளுக்கும், தமிழினத்தின் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிராக விடுதலைப் போராட்டத்தில் இணைந்து தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காக தன்னுடைய வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர்களில் பிறையாளனும் ஒருவர்.

தமது வாழ்க்கையை தியாகம் செய்து, உணர்வுகளையும், உணர்ச்சிகளையும், கட்டுப்படுத்தி இன உணர்வை மனதில்

இருத்தி களமுனை கண்ட ஆயிரம் போராளிகளில் பிறையாளனின் பெயரும் பொறிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் இன்று அவர் வாழ்வின் நிலை தான் என்ன? போராட்டத்தின் போது தனது ஒரு கண் பார்வையை இழந்து, தன் வாழ்க்கையில் துன்பத்தினை மட்டும் பரிசாகப் பெற்று துயரத்தின்

மத்தியில் வாழ்ந்துவருகின்றார். முள்ளிவாய்க்கால் துயரத்தின் முடிவின் பின்னர், இராணுவத்தினரின் எறிகணைத்தாக்குதலில் கணவரை இழந்த ஒரு பெண்குழந்தையுடன் வாய்பேச முடியாத நிலையில் உள்ள யுவதி ஒருவருக்கு மறுவாழ்வு கொடுத்த யேசுதாசனுக்கு

பெண் குழந்தை ஒன்றும் பிறந்துள்ளது. இரண்டு குழந்தைகளையும் வளர்த்தெடுக்க முன்னாள் தமிழின காவலன் இன்று தவித்து வருகின்றார். தன் வாழ்க்கையை மக்களுக்காக அர்ப்பணிக்கையில், இன்று தன் பிள்ளைகளின் வாழ்வு சிறக்க வைக்க அவர் அதிகமாக சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்.

போரில் படுகாயமடைந்த பல போராளிகள் தங்கள் உடல் முழுவதும் வெடிச்சன்னங்களையும், தகடுகளையும் உடலின் ஒருபாகமாகவே சுமந்துவருகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் கண்பார்வையிழந்து வாடும் இந்த வீரர் இன்று தன் மக்களிடமே உதவிக்கரம் கேட்டு நிற்கின்றார்.

ஒரு தொகைப் பணம் முதலீடாக இருந்தால் போதும் என்னால் முன்னேற முடியும் என சூரியனை வணங்குவதைப் போல் என் அன்பு மக்களை வணங்குகின்றேன் என்கிறார் பிறையாளன். அவரின் வாழ்வு செழிக்க எமது மக்கள் உதவிக்கரம் நீட்டுவார்களா?

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

தாய்மொழி தவறோம்

தமிழ் அவமானம் அல்ல

'அடையாளம்'

உலகளாவிய ரீதியில் ஆண்டுதோறும் பல்வேறு விடயங்களை நினைவு கூறும் முகமாக, குறிப்பிட்ட சில தினங்கள் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. அவை தொடர்பில், விழிப்புணர்வு நிகழ்வுகள் நடத்தப்பட்டு, அந்தத் தினத்தைக் கொண்டாடுவதன் நோக்கத்தின் மேன்மை வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்த வகையில், ஆண்டுதோறும் பெப்ரவரி மாதம் 21ஆம் திகதியன்று, சர்வதேச தாய் மொழி தினம் நினைவு கூறப்படுகிறது.

மனித குலத்தின் உயிர் மூச்சாக விளங்குவது, மொழியாகும். மொழியின்றேல் ஏனைய உயிரினங்களுக்கும் மனித குலத்துக்கும் வேறுபாடு காண முடியாது. அதனால் தான், மொழி இன்றேல் மூச்சில்லை பேச்சில்லை என்று கூறப்படுகின்றது. மனிதனின் சிந்தனைக்கு மொழி அவசியம். சிந்திக்கும் ஆற்றலுக்கு மொழி எவ்வளவு அவசியமோ அதேபோல், சிந்தித்துத் தன் கருத்தை மற்றையோருக்கு வெளிப்படுத்தவும் மொழியே வழி சமைக்கிறது.

மதங்களின் தத்துவங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அறிவியல்சார் அனைத்தையும் அறிந்து கொள்வதற்கும் மொழியே துணைநிற்கின்றது. எனவே, மனித குலத்தின் நாகரிக வளர்ச்சிக்கு, மொழியே அடிப்படையாக உள்ளது. எனவே, மொழியின்றேல் சிந்தனையுமில்லை, சமூகத் தொடர்புகளும்மில்லை. விலங்குகளை ஒத்த நிலையிலேயே வாழவேண்டி ஏற்படும். விலங்குகளைப் போன்று உண்டு, உறங்கி, இனப்பெருக்கம் செய்யும் வாழ்க்கை மட்டுமே, மனிதனுக்கும் மிஞ்சும். உலகளாவிய ரீதியில், மொழியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, அதைப் பேண வேண்டிய கடப்பாட்டை வலியுறுத்தியும், உணர்ந்தும் சிறப்புமிகு தினமாக, இந்தத் தினத்தை நோக்க வேண்டும். நாகரிகமடைந்த சமூகத்தை அளவிடும் அளவுகோலாக, அச்சமூகத்தின் சிந்தனையை வளம்படுத்திய, வளம்படுத்தி வரும்

முக்கிய அம்சமாக, தாய்மொழி விளங்குகின்றது பெருமையும் சேர்க்கின்றது. இந்நிலையிலேயே நாம் யார்? நமது சிறப்பு என்ன? என்பவற்றை எடைபோட நமது தாய்மொழியான தமிழ்மொழி வழிவகுத்துள்ளது.

நமது இனத்தின் பெருமைக்கு சான்று பகர்கின்றது. உலக மொழிகளிலும் இன்று வழக்கிலுள்ள மொழிகளிலும், மூத்த மொழியான தமிழ் மொழி, நமது தாய் மொழி என்பதில் நமக்கு பெருமை உண்டு. “கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்து முன் தோன்றிய மூத்த குடி” என்று, வெறும் பெருமை பேசி, பெருமையடைவதை விடுத்து, யதார்த்த ரீதியில் நமது மொழியின் பெருமை என்ன? இருப்பென்ன? வளமென்ன? சிறப்பென்ன? என்பதைத் தெளிவாகக் கண்டறிந்து, உணர்ந்து வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

அதுவே நமது இனத்துக்கு, நமது தாய் மொழிக்குப் பெருமை தரும். “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவ தெங்கும் காணோம்” என்று பாரதியார் பாடினார் என்று கூறிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. அந்த இனிமை மற்றும் பெருமையை, பாரதியத் திறந்து விடவேண்டும். உலகத்தோர் உணர்வு வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும்.

நமது தாய் மொழியைப் பற்றி, நாம் தெளிவாக உணர்ந்து புரிந்து கொண்டால், “தமிழுனென்று சொல்லடா, தலை நிமிர்ந்து நில்லடா” என்ற கூற்றை மெய்ப்பித்த பேற்றின் உரித்தாளிகளாவோம். திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் தாய்மொழி தமிழ் என்று, தனது ஆய்வின் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர் மேலைத்தேசத்தைச் சேர்ந்த மொழி ஆய்வாளர் காட்வெல் பாதிரியார் ஆவார். அவரின் ஆய்வுப்படி, கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளு மொழிகள் தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவை என்று வெளிப்படுத்தினார்.

இந்திய நாட்டிலிருந்து மொழிகளை

ஆய்வு செய்த அந்த அறிஞர் பெருமகன், இலங்கைத் தீவுள்ள மொழிகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்யாமல் விட்டது துரதிஸ்டமே! சிங்கள மொழி உள்வாங்கியுள்ள தமிழ் சொற்கள் ஏராளம். அவற்றை முறைப்படி ஆய்வு செய்தால், சிங்கள மொழியின் மூல மொழி எது என்பதை ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வர, பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. ஆய்வு செய்யத்தான் எவரும் இல்லை அரசும் செய்யாது. அறிஞரும் செய்யார்.

எது எவ்வாறாயிருப்பினும், நமது தாய் மொழி தமிழ் என்று பெருமைப்பட, பல்வேறு ஆதாரங்கள் நமக்குண்டு. உலகின் பழம்பெரும் மூத்த மொழிகள் ஆறில், தமிழ் மொழியும் ஒன்று. அவற்றில் சமஸ்கிருதம், இலத்தீன் என்பன வழக்கிழந்த நிலையில், தளர்வின்றி தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் மொழியாகத் தமிழ் மொழி விளங்குகின்றது. மொழியியல் ஆய்வாளரும் பேராசிரியருமான அலெக்ஸ் கொலியர், உலகின் மூத்த மொழி தமிழ் என்பதைத் தனது ஆய்வில் கண்டறிந்து நிரூபித்துள்ளார்.

1995ஆம் ஆண்டில், அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழக மொழியியல் பற்றிய ஆய்வின்போது, தனது இந்த ஆய்வின் முடிவைப் பகிரங்கப்படுத்தியுள்ளார். இந்த ஆய்வின்படி, வழக்கிலுள்ள மொழிகளில் அதிக சொற்களைக் கொண்ட மொழியாக முதலிடம் வகிப்பது தமிழ் மொழியாகும். நம் தமிழ் மொழி, சர்வதேச மொழி எனப்படும் ஆங்கிலத்தை, இரண்டாமிடத்தில் நிறுத்தியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள், இன்று உலகில் ஐந்து கண்டங்களைச் சேர்ந்த 64 நாடுகளில் வாழ்கின்றார்கள்.

தெற்கு, தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில், மூன்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளின் பயன்பாட்டிலுள்ள மொழி என்ற பெருமை, தமிழ் மொழிக்குண்டு. இலங்கை, இந்தியா, மியன்மார், தாய்லாந்து, மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஹொங்கொங், கம்போடியா, இந்தோனேசியா என்று நாடுகள் விரிவடைகின்றன. அதற்கப்பால் பிஜி, நியூசிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா என்று கிழக்குப் பக்கமாக நீளும் அதேவேளை, மேற்கே மொறிசியஸ், தென்னாபிரிக்கா, மத்திய கிழக்கு நாடுகள், பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி, டென்மார்க், சுவீடன், நோர்வே, சுவீட்சர்லாந்து, ஒல்லாந்து, இத்தாலி, கனடா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரிட்டி, கயானா என்ற பட்டியல், உலகளாவிய ரீதியில் தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் வாழும் நாடுகளின் பட்டியலில் பரந்து விரிந்து செல்கின்றது.

பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்குப் பின்பே, இலங்கையின் வெளிநாட்டுத் தொடர்பு மொழியாக, ஆங்கிலம் வழக்கத்தில் வந்தது. அதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இலங்கையின் வெளிநாட்டுத் தொடர்பு மொழியாகத் தமிழ் மொழியே இருந்துள்ளது. அதற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன.

சிங்கள மொழி கருக்கட்டாத காலத்திலேயே, அதாவது 2,500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், தமிழ் வழக்கில் இருந்த பாண்டிய நாட்டிலிருந்து, தமிழ்ப் பெண்களை வரவழைத்து, விஜயனும் அவனுடைய தோழர்களும் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள் என, வரலாறு கூறுகின்றது. தமிழ் மொழிக்குரிய மற்றொரு பெருமை, உலகிலேயே மதச்சார்பற்ற மொழியாக தமிழ் மொழியே திகழ்கின்றது. உலகிலுள்ள முக்கிய சகல சமயங்களின் தத்துவங்களையும் உள்வாங்கி, இலக்கியமாக வெளிப்படுத்தியுள்ள ஒரே மொழி, தமிழ் மொழியாகும்.

இந்து, பௌத்தம், சமணம், இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் என்று சகல தத்துவங்களையும் தமிழ் மொழி உள்வாங்கியுள்ளது. இந்தச் சிறப்பு, உலகிலுள்ள வேறெந்த மொழிகளுக்கும் கிடையாது.

சமயம் சாராத அறக்கருத்துகள் நிறைந்த பெட்டகமாகவும் தமிழ் மொழி திகழ்கின்றது. திருக்குறள், ஆத்திகுடி, கொன்றை வேந்தன், நன்னெறி என்று பட்டியல் நீள்கின்றது. அறமொழி, அறிவியல் மொழி, பக்தி மொழி, செம்மொழி, செந்தமிழ் மொழி, முத்தமிழ் மொழி என்று, எத்தனையோ அடைமொழிகளால் அழைக்கப்படும். நமது தாய்மொழியை அதன் பண்டைய இருப்பை, வரலாற்றை, பெருமையை, வளத்தை, சிறப்பை, உலகளாவிய ரீதியில் நினைவில் கொள்ளப்படும் தாய்மொழி தினத்திலே, நாமும் அம்மொழியை நினைவில் கொண்டு பெருமை அடைய வேண்டும்.

உலகிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான மொழிகள் பட்டியலில், தாய்மொழியின் உரிமையாளர் பட்டியலில் தமிழர்கள் 14ஆவது இடத்தில் தரப்படுத்தப்பட்டு உள்ளமையும் பெருமிதத்துக்கு உரியது. நமது சிந்தனைக்கு உரைக்கு, செவிமடுத்தலுக்கு, எழுத்துக்கு, பார்வைக்கு உரித்தான நமது தாய்மொழியான தமிழ் மொழியைப் போற்றுவது, நமது கடமையாகும்.

அத்துடன், நமது அன்றாடக் கடமைகளுக்குரிய மொழியாகத் தாய்மொழியைப் பயன்படுத்தி, அதனை வளம்படுத்தி, வலுவூட்ட வேண்டிய பொறுப்பு நமக்குண்டு.

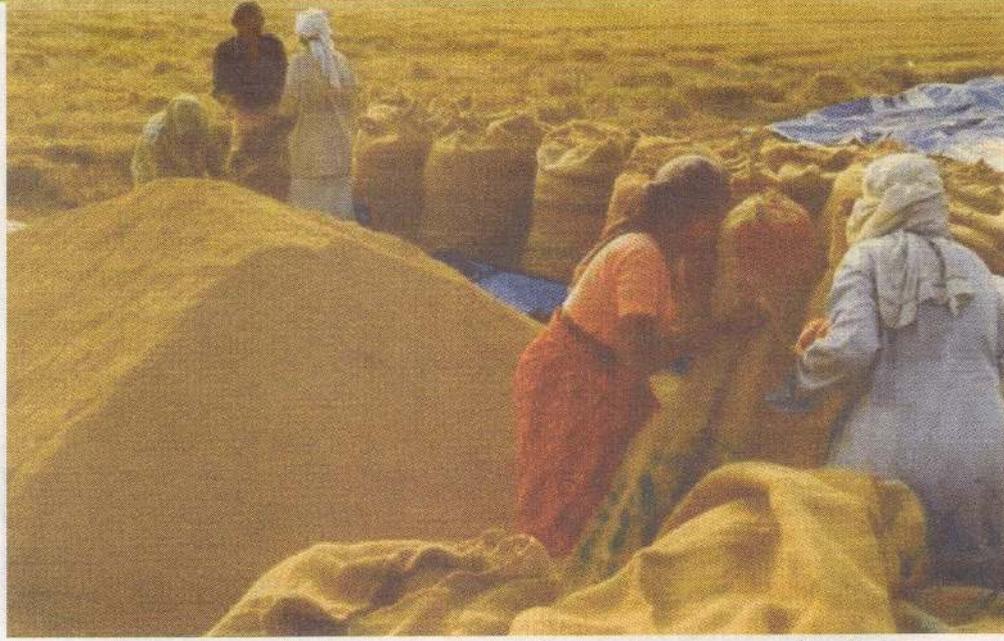
கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா ஆகிய மாவட்டங்களில் நெல் உலரவிடும் தளம் அமைத்துத் தாருங்கள் என விவசாயிகள் கோரிக்கை..!

கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா ஆகிய மாவட்டங்கள் விவசாயத்தில் தன்னிறைவு கொண்டவை. அண்மைக்காலமாக காலநிலை சீர்கேட்டால் இவ் வருடம் விழைச்சல் குறைவடைந்துள்ளது.

பனி, மழை, வெயில், வனவிலங்குகள், விலங்குகளின் தொல்லை ஆகிய பல்வேறு சவால்களை முறியடித்து இரவு பகலாக காவலிருந்து வேளாண்மை செய்து நாட்டின் பசியைப் போக்கும் முக்கிய பங்குதாரர்களே விவசாயிகள்.

கடந்த யுத்த காலப்பகுதியில் தமது உடமைகள் அனைத்தும் இழந்த தாயக உறவுகள் மீள்குடியேற்றத்தின் பின் இலங்கை இராணுவத்தினரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து வயல் நிலங்களில் சில பகுதிகளை போராடியே பெற்றுக் கொண்டு விவசாயத்தை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். தாம் விழைவிக்கும் விழை பொருளுக்கும் இடைத்தரக்களே விலையைத் தீர்மானிக்கும் அவல நிலை காணப்படுகின்றது.

கடந்த வருடம் மாரி மழை பொய்த்தமையால் வடக்கு கிழக்கு பகுதியில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் வயல் நிலங்கள் தண்ணீர் அழிவடைந்து விட்டது.

குறிப்பாக வடக்கில் வவுனியா, கிளிநொச்சி, மன்னார், முல்லைத்தீவு, அனுராதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் கடும் வறட்சி நிலவியமையால் விவசாயிகள் தனியார் வங்கிகளில் கடன் வாங்கி வயல் நிலங்களில் நிலக்கீழ் கிணறுகள் தோண்டி நீர்ப்பம்பியால் நீர் இறைத்து

வேளாண்மையை அழியவிடாது கட்டிக் காப்பாற்றினர். மழை பெய்யவேண்டிய காலத்தில் பெய்யாமல் அறுவடை காலத்தில் மழை பொழிந்தமையால் சிலரின் வயல் நிலங்கள் அழிவடைந்தும் சிதைவடைந்தும் போனது. மீதமாக உள்ளவர்கள் பலர் அறுவடைசெய்தும் அவற்றை உலரவைப்பதற்குப் போதுமான இடவசதிகளின்றி அவதிப்படுகின்றார்கள்.

வவுனியா, மன்னார், முல்லைத்தீவு,

கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் தாம் அறுவடை செய்த நெற்களை உலரவிடுவதற்குத் தளம் இன்மையால் பல்வேறு சிரமப்படும் அதேவேளை

மகிந்த ஆட்சிக்காலத்தில் வடக்கில் வீதிகள் பல புணரமைக்கப்பட்டதால் வீதிகளை பாதியாக மறித்து அவற்றை நெல் உலரவிடும் தளமாக பயன்படுத்துகின்றனர்.

சில வாகனங்கள் நெற்களை மிதித்து சேதப்படுத்துவதாக விவசாயிகள் கவலை தெரிவிக்கின்றனர்.

தமது உடல் உழைப்பினால் விழைந்த நெற்களை உலரவிடுவதற்கு அரசாங்கமோ அல்லது அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களே இதுவரைக்கும் எதுவித வசதிகளும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே விவசாயிகளின் நலனில் அக்கறை கொள்ளும் புலம் பெயர் உறவுகள் மாவட்டத்துக்கு ஒரு இடத்திலாவது தானியங்களை உலரவிடும் தளம் அமைத்து தருமாறு விவசாயிகள் கோரிக்கை விடுக்கின்றனர்.

கரப்பந்தாட்ட போட்டி! வவுனியா கூமாங்குளம் சூப்பஸ்டார் விளையாட்டுக்கழகம் வெற்றி

வவுனியா மாவட்ட இளைஞர் கழகங்களுக்கிடையிலான 8 அணிகள் கொண்ட கரப்பந்தாட்ட போட்டியில் கூமாங்குளம் சூப்பஸ்டார் விளையாட்டுக்கழகம் மாவட்டரீதியில் முதல்நிலையில் வெற்றி பெற்று தேசிய ரீதியில் நடைபெற இருக்கும் கரப்பந்தாட்ட போட்டிக்கு தெரிவாகியுள்ளது.

வவுனியா மாவட்டத்தில் கடந்தவாரம் இடம்பெற்ற இப்போட்டியை இளைஞர் கழகம் நடாத்தியது. அவர்கள் கிராமத்துக்கு மட்டுமல்லாது தாயகத்துக்கே பெருமை சேர்த்துள்ளார்கள். அது மட்டுமல்லாது கடந்த வருடங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இரண்டாவது தடவையாகவும் தேசிய போட்டிகளில் வவுனியா மாவட்ட ரீதியில் கலந்துகொள்ளும் அணி என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கரப்பந்தாட்ட விளையாட்டுக்களில் சிறந்து விளங்கும் குறித்த அணியினருக்கு தேவையான புத்தணிகள், கீருடைகள் இலவசம் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். தாயக இளைஞர்களின் விளையாட்டுத்துறையை உச்சுக்குவிக்க புலம்பெயர் உறவுகளின் ஆதரவும் உதவிகளும் தேவைப்படுகின்றது.

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

கனவாகிப்போன பல பெற்றோர்களின் ஏக்கங்கள்!!

ஆம். அம்மா அப்பா.. இந்த உறவுக்கு ஈடு செய்ய வேறு எந்த உறவுமே இந்த உலகில் இல்லை. சுயநலம் இல்லாத அவர்களின் அன்பும், பாசமும், ஆதரவும் வேறு எந்த உறவில் நாம் அடைந்திட முடியும்.

எங்கள் நலன், எங்கள் எதிர்காலம் என்று எங்களுக்காகவே தங்கள் சின்ன சினை சந்தோசங்களைக் கூட இழந்து பல கஷ்டங்களை சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் உள்ளம் வேறு எந்த உறவுக்கு வந்திட முடியும்.

அம்மா, அப்பா என்ற இந்த உறவுக்கு உலகமே தங்கள் குழந்தைகள் மட்டும் தான். அவர்களின் எதிர்காலம், நலன் என்று பல கனவுகளோடு அவர்களை ஆளாக்குகின்றனர்.

நட்பண்புகளை அவர்களுக்கு கற்று கொடுத்து இந்த சமுதாயத்தில் பெயர் சொல்லும் பிள்ளைகளாக வரவே ஒவ்வொரு பெற்றோரும் ஆசைப்படுகின்றனர்.

அன்பெனும் கூட்டில் பிள்ளைகளே அவர்களின் எதிர்காலமாக நினைத்து வாழும் பெற்றோருக்கு இன்று கிடைக்கும் பரிசு தான் என்ன?

எந்த கால கட்டத்திலும் பெற்றோருக்குப் பிள்ளைகள் குழந்தைகளே. அது எத்தனை வயதை பிள்ளைகள் எட்டிய போதும். ஆனால் இதை இன்று பல பிள்ளைகள் உணர்வதே இல்லை.

தன் பசி மறந்து பிள்ளைகளின் பசியை அறிந்து உணவு கொடுப்பவர்கள் தான் பெற்றோர்கள். இதை இன்று எத்தனை பிள்ளைகள் உணர்கின்றார்கள். வயதாகும் போது கை விடப்படும் பெற்றோர்கள் ஒரு புறம். தங்களுக்கு சுயமாக வாழ கூடிய நிலைமை வர பெற்றோரை மதிக்காமல், அவர்களின் தியாகங்களை எள்ளளவும் எண்ணாது விட்டு பிரிந்து செல்வதும் இன்று பல பிள்ளைகளின் முடிவு வேதனைக்குரியதாக மாறி விடுகிறது.

தோலுக்கு மேல் வளர்ந்தால் பிள்ளைகளும் நண்பர்களே என்று என்னும் பெற்றோரை இன்று எத்தனை பிள்ளைகள் அவர்களை தங்கள் உறவாக நேசிக்கின்றனர்? ஒரு காலகட்டத்துக்கு பின் அம்மா

படுவது, ஏங்குவது பிள்ளைகளின் நல்ல எதிர்காலத்தின் பொருட்டே.

அப்படிப்பட்ட பெற்றோருக்கு பிள்ளைகளாக நாம் என்ன செய்ய முடியும்? அவர்களின் தியாகங்களுக்கு ஈடாக எங்களுக்கு ஏதும் செய்ய முடியாது. ஆனாலும் கடைசி வரை அவர்களை அன்பாக நாம் நேசிக்க முடியும். அதை மட்டுமே அவர்களும் பிள்ளைகளான எங்களிடம் எதிர்பார்கின்றனர். இன்று எங்களிடம் எதிர்பார்க்கும் அந்த அன்பையும், ஆதரவையும் தான் நாங்களும் எதிர்காலத்தில் எங்கள் பிள்ளைகளிடம் எதிர்பார்ப்போம் என்பதை ஏன் நாம் உணர மறுக்கின்றோம்.

பெற்றோரை நேசிப்போம். அவர்களை மதிப்போம். அவர்கள் கண்ணீர் விட்டால் எங்கள் வாழ்வில் ஏதோ ஒரு இடத்தில் இருள் சூழ்ந்துகொள்ளும் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்வோம்.

அப்பா என்ற அந்த உறவுக்கு அர்த்தமே மறந்து போகும் இன்றைய பல பிள்ளைகளின் மனோ நிலை?

கலாச்சார சீர்கேடா அல்லது இனி பெற்றோரின் உதவி தேவை இல்லை என்ற அகம்பாவமா? ஆனால் இந்த அளவுக்கு சிந்திக்க கூடிய ஆளாக தங்களை வளர்த்து ஆளாக்கி விட்டது பெற்றோர் என்பதை ஏன் மறந்து விடுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தங்கள் பெற்றோரை நேசித்தால் எதுக்கு இந்த பூமியில் வயோதிபர் இல்லங்கள் உருவாகி இருக்க போகின்றது.

“பிள்ளையை பெற்றால் கண்ணீரு, தென்னையை வைத்தால் இளநீரு” என்று சும்மாவா சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு பெற்றோரும் ஆசை

பெற்றோரை வயோதிபர் இல்லத்தில் விட்டு நாம் கோவிலுக்கு செல்வதில் எந்த பலனுமே இல்லை என்பதை உணர வேண்டும். பெற்றோரை எங்கள் தெய்வம் என்பதை இன்று எத்தனை பிள்ளைகள் உணர்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு பிள்ளைகளும் பெற்றோரை நேசித்தால் வயோதிபர் இல்லங்களை. ஆதரவு அற்றோர் இல்லங்களாக நாம் மாற்றிவிடலாம். சிந்திப்போம்.

பிள்ளைகளின் அன்புக்காக ஏங்கும் ஒவ்வொரு பெற்றோரின் அந்த ஏக்கம் நிறைந்த முகங்களை நாம் எங்கள் கண் முன் சற்று நிறுத்தி தான் பார்ப்போமே. என் அம்மா, என் அப்பா இந்த உறவின் அன்பின் ஆழத்தை நாம் உணர்ந்து தான் சிந்திப்போமே.

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

அடிப்படை வசதிகளின்றி வாழும் சம்பூர் மீள்குடியேற்றக் கிராம மக்கள்..!

பெயருக்கு மண்வெட்டி, கத்தி, சமையல் உபகரணங்கள் என அடிப்படையான பொருட்களுக்காக 13 ஆயிரம் ரூபாவும், தகரம், சீமெந்து, மண் கொள்வனவுக்கென 25 ஆயிரம் ரூபாவும் கொடுத்துவிட்டு, முற்று முழுதாக அழிக்கப்பட்ட சம்பூரில் மக்கள் நிம்மதியாக வாழலாம் என்று எப்படி அரசாங்கம் நினைக்க முடியும் என்பது சம்பூர் மக்களின் மிகவும் உருக்கமான கேள்வி.

எதுவுமற்றவர்களாகத் தங்களது பிரதேசத்தில் இருந்து துரத்தப்பட்ட சம்பூர் மக்கள், பத்து வருடங்களாக உறுதியுடன் போராடித் தங்களது சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்பியிருக்கின்றனர். ஆனால், அவர்கள் எதுவும் அற்றவர்களாகத் திரும்பிய போதும், சாதாரண இடம்பெயர்வுக்கான மீள்குடியேற்ற அமைச்சின், அடிப்படைகளின் கீழே உதவிகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. 2015, ஓகஸ்ட் மாதம் தொடங்கி, 2016 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட சம்பூர் மீள்குடியேற்றத்தில், ஒரு வருடம் கடந்த பின்பும் இன்னும் அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்பது மாத்திரமே வெளிப்படையான உண்மையாகும்.

இடம் பெயரும்போது 840ஆக இருந்த குடும்பங்கள் 10 வருடங்களின் பின்பு, மீள்குடியேறிய போது 906 ஆக அதிகரித்திருக்கின்றது.

குறிப்பாக, மீள்குடியேற்ற அமைச்சுக்கு இது சம்மந்தமாக நேரடியாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கான முழுப் பொறுப்பும் மீள்குடியேற்ற அமைச்சுக்கு இருக்கின்றது என்பது தற்போது சம்பூரின் நிலைப்பாடாகும். அனைவருக்கும் வீடுகள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்துக்கு அரசாங்கம் வரவேண்டும். அதற்கான அமுத்தங்களைத் தமிழ்த் தர்ப்பு உட்பட அனைத்துத் தர்ப்பு அரசியல்வாதிகளும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் வழங்கவேண்டும் என்று சம்பூர் மக்கள் விரும்புகின்றார்கள்.

மீள்குடியேறிய 906 குடும்பங்களில், இதுவரையில் நிரந்தர வீடுகள் என்று 150 வீடுகள் மாத்திரம் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதே நேரம், 350 தற்காலிக வீடுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், 400 க்கும் குறையாத குடும்பங்களுக்குத் தற்காலிக வீடுகள் கூட வழங்கப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்லாது, 110 அரசாங்க ஊழியர்களின் 16 குடும்பங்களுக்கு

மாத்திரமே இது வரையில் மலசலகூட வசதி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனையோருக்கு வழங்கப்படவில்லை. இது ஒரு மிகப் பெரிய குறைபாடாக இருக்கின்றது. அதாவது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வாழ்வாதாரம் இதுவரையில் வழங்கப்படவில்லை என்பதாகும்.

2006 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 26 ஆம் திகதி திருகோணமலை மாவட்டத்தின் மூதூர் கிழக்குப் பிரதேசத்தின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட இராணுவத் தாக்குதல் எனும் அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக, சம்பூர் பிரதேச மக்கள் இடம்பெயர்ந்திருந்தனர்.

அவர்கள் அக்காலத்தில் அனுபவித்த துன்பங்கள் சொல்லில் அடங்கா... சம்பூரிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து கதிரவெளி, வாகரைக்கு ஊடாக மட்டக்களப்பிற்குச் சென்றனர், மட்டக்களப்பில் 18 முகாம்களில் தங்க வைக்கப்பட்டிருந்தனர். 2009, டிசெம்பர் வரை அங்கிருந்த பின்னர், மூதூருக்கு அழைத்துவரப்பட்டு, கிளிவெட்டி, பட்டித்திடல், மணற்சேனை, கட்டைப்பறிச்சான் ஆகிய நான்கு முகாம்களில் குடியமர்த்தப்பட்டனர்.

நலன்புரி நிலையத்துக்குச் செல்லும் அதிகாரிகளிடமும் அமைச்சர்களிடமும் கடந்த கால யுத்தம் காரணமாகச் சொந்த இடங்களிலிருந்து இடம்பெயர்ந்தவர்கள் அவர்களது சொந்த இடங்களிலும் குடியமர்த்தப்படும்போது, நாங்கள் எங்களது இடங்களில் குடியமர முடியாதா என்ற ஒரேயொரு கேள்வியையே கேட்டுவந்தார்கள். இதற்கு, அவர்கள் முன்வைத்த ஆணித்தரமான கருத்தாக, சம்பூரில் 45 இற்கு மேற்பட்ட குளங்கள், 4,000 ஏக்கர் விவசாய நிலங்கள் உள்ளன. அவற்றை எம்மால் இழக்க முடியாது, அத்துடன் எங்களுடைய தொழில் நிலங்கள், எமது தொழில் என்பனவும் வேறு இடங்களுக்குச் செல்வதனால் பாதிக்கப்படும். எனவே, எங்களுடைய பிரதேசத்திலேயே குடியமர ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்பதாக இருந்தது.

உணவு, இருப்பிடம், கலாசாசரப் பிரச்சினை, மருத்துவச் சிக்கல்கள், சுகாதாரச் சிக்கல்கள் எனப் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வரும் சம்பூர் மக்களின் பிரச்சினைகள் விரைந்து தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டியவைகளாக இருக்கின்றன என்பதே கருத்தாகும்.

சம்பூர் பிரதேசக் கிராமங்களை விட்டு வெளியேறிய மக்கள், மீள்குடியேற்றம்

செய்யப்படாமையால், சம்பூரில் இயங்கிய பல அரசாங்க அலுவலகங்களும் பிற இடங்களில் இயங்குகின்றன. சில அரசாங்க அலுவலகங்கள் ஸ்தம்பிதம் அடைந்துள்ளன. சில அரசாங்க அலுவலகங்கள் மூடப்படும் நிலைக்குள்ளாகியிருக்கின்றது. சம்பூர் கமநல சேவைகள் நிலையம் அயற் கிராமமான கட்டைப்பறிச்சான் கிராமத்திலும், சம்பூர் பிரதேசத்துக்கான விவசாயிகள் முன்மாதிரி செய்கை நிலையம் கட்டைப்பறிச்சான் கிராமத்தில் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட கட்டைத்திலும் இயங்கிவருவதுடன், பாடசாலைகள் ஏனைய சுகாதார நிலையங்கள் கூட வேறு இடங்களில் இயங்கிவருகின்றன.

அத்துடன், சம்பூர் மற்றும் அதனை அண்டியுள்ள கிராமங்களிலிருந்து யுத்த காலத்தில் வெளியேற்றப்பட்டு, நலன்புரி நிலையங்களில் தங்கவைக்கப்பட்டுள்ள குடும்பங்கள் அனைத்தும் பூர்வீக காணிகளில் மீள்குடியமர்த்தப்படும் என்ற உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்டது போல், நவரெட்ண புரத்திலிருந்து மீள்குடியேற்றம் 2013 பெப்ரவரி மாத இறுதிப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

30 வருடங்களுக்குமே மலசல நாட்டில் நடைபெற்ற யுத்தம், பொருளாதாரம், கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் மனித மேம்பாட்டுத் துறைகளிலும் பல்வேறு பாதிப்புகளையும் இழப்புகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதனை ஈடு செய்து நாட்டை முன்னேற்றமான அபிவிருத்திப் பாதையில் கொண்டு செல்வதற்காக மக்கள் முதல் அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள், அனைவரும் ஒத்துழைப்புடன் செயற்பட வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது.

2006ஆம் ஆண்டு, இடம் பெயர்ந்த சம்பூர் மக்கள் தமது வீடுகளையும் சொத்துக்களையும் அப்படியே விட்டுவிட்டே வந்திருந்தனர். சம்பூரில் கடற்படை முகாமுக்கென சுவீகரிக்கப்பட்டிருந்த பொதுமக்களின் காணிகளை விடுவிக்குமாறு கோரி நலன்புரி நிலையங்களில் இருந்தபடியே, இந்தப் பிரதேச மக்கள் தொடர்ச்சியாகப் போராட்டங்களை நடத்தி வந்தனர்.

இதனைச் செவிமடுத்த அரசாங்கம் கடற்படை முகாமை வேறு இடத்துக்கு நகர்த்துவதற்கும் காணிகளைக் கட்டம் கட்டமாக விடுவிப்பதற்கும் முடிவு செய்து அறிவித்தது.

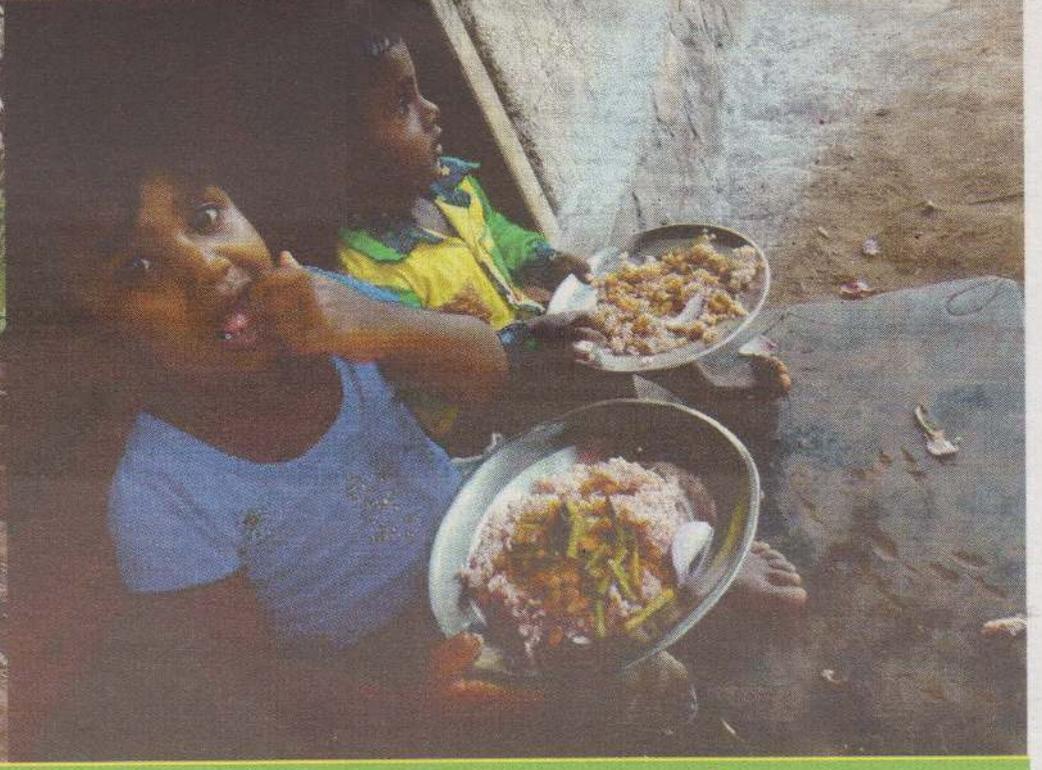
சம்பூர் மக்களின் இடம்பெயர்வு சார் விடயங்களில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டு வருபவர் என்ற வகையில் கிழக்கு மாகாண சபை உறுப்பினர் க.நாகேஸ்வரன் இவ்விடயம் தொடர்பில் கருத்து வெளியிடுகையில், கடந்த ஒருவருட காலமாக வாழ்வாதாரத்துக்கான எதிர்பார்ப்புடன் சம்பூர் மக்கள் இருந்து வருகிறார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தற்காலிக இருப்பிடம் அனைவருக்கும் வேண்டும். மக்கள் இது தொடர்பில் போராட்டங்களும் நடாத்தியிருக்கிறார்கள். இருந்த பொழுதிலும் கூட, அரசாங்கம் இது தொடர்பில் கண்டுங் காணாமல் இருக்கின்றது. அது மட்டுமல்லாது, சர்வதேச தொண்டு நிறுவனங்களில் பிரசன்னம் இங்கு இல்லாதிருப்பது ஒரு பெரிய குறையாக இருக்கின்றது.

சாதாரண மக்களைப் போலல்லாமல் அரசாங்கமானது சகல விடயங்களையும் உடனடியாகவும் அதிகமாகவும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படியிருக்க வீதிகள் அமைப்பது ஏனைய அடிப்படை வசதிகள் முக்கியமாக இருந்தாலும், நிரந்தரமான இருப்பிடம் என்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

கடந்த 10 வருட காலமாக, அகதி முகாம்களில், நரக வாழ்க்கை வாழ்ந்தது போல, சம்பூரில் தமது சொந்த நிலத்திலும் அகதிகளாகவே வாழ வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள சம்பூர் மக்களின் தற்போதைய எதிர்பார்ப்புக்கள் யாவும், ஐ.நாவின் பரிந்துரைக்கு அமைவாக இலங்கை அரசாங்கத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் நிலைமையே கால நீதி தொடர்பான வேலைத்திட்டங்களில் இழப்பீடு வழங்கல் எனும் பொறிமுறைக்கு அமைவாகவும், சம்பூர் பிரதேசத்தினை ஒரு "மாதிரிக் கிராமமாக" உருவாக்குவேன் என்ற ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனவின் வாக்குக்கு இணங்கவும், "இழந்தவற்றை மீள வழங்கல் அல்லது சீரமைத்தல்" பணிகளை துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதேயாகும்.

கடந்த 2006 ஆம் ஆண்டு முழுச் சொத்துடமைகளையும் இழந்து, இடம்பெயர்ந்த அனைத்து குடும்பங்களுக்கும் புதிய குடும்பங்கள் என வேறுபாடின்றி அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதல் குறிப்பாக வீடு, குடிநீர், மலசல கூடம் மற்றும் வாழ்வாதாரம் வழங்கல் என்பவை நடைபெறவேண்டும்.

தாயகத்தில் பல சவால்களுடன் வாழ்ந்து வரும் உறவுகளின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு புலம்பெயர் உறவுகள் கரம் கோர்க்கவேண்டும். உங்கள் சிறிய சிறிய உதவிகள் எமது உறவுகளுக்கு மிகப் பெரிய உதவியாக அமையும் எனவே இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளியுடன் இணைந்து தாயக உறவுகளுக்கு உதவிகரம் நீட்டுவோம்.

அடிப்படை வசதிகளின்றி வாழும் வவுனியா வடக்கு

ஈழத்தில் அரங்கேறிய கொடிய யுத்தம் ஓய்ந்து எட்டு வருடங்கள் கடந்த நிலையிலும் யுத்தத்தின் வடுக்கள் இன்னமும் மறையவில்லை.

தமிழ் உணர்வுடன் உரிமைக்காகப் போராடிய உறவுகள் பலர் யுத்தத்தில் வீரகாவியமாகியுள்ளார்கள். பலர் உறவுகளை பறிகொடுத்து அனாதரவாகியுள்ளார்கள், மேலும் பலர் தமது அவயவங்களை பறிகொடுத்து சக்கரநாட்காலியிலும், வீட்டின் மூலையிலும் முடக்கி சுயமாக எழுந்து நடக்கமுடியாத நிலையில் அன்றாடம் வாழ்வதற்காகப் போராடுகின்றனர். இன்னும் சிலர் தமது கணவன்மாரைப் பறிகொடுத்து பெண்தலைமைத்துவத்தை ஏற்று குடும்பத்தை நகர்த்துவதற்காக பல இழிவான செயல்களுக்குள் திணிக்கப்படுகின்றனர்.

அன்று தாயக விடுதலைக்காக போராடியவர்கள் இன்று தனது குடும்பத்தின் வாழ்க்கைச் செலவுக்காகப் போராடவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

ஆயுதப்போராட்டம் ஓய்ந்த பின் நாட்டின் உட்கட்டுமானம் அபிவிருத்தி என்ற பெயர்களில் வீதி செப்பனிடல், வீட்டுத்திட்டங்கள், அரசு கட்டடங்கள், என வீதிஓரங்களில் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கிராமப் புறங்களைப் பொறுத்தவரையில் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் எட்டாக்கனியாகவே காணப்படுகின்றது. வவுனியா மாவட்டத்தில் நெடுங்கேணி பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்ட

கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் முற்றுமுழுதாக யுத்த பாதிப்புக்களை அனுபவித்துள்ளனர்.

மீள் குடியேற்றத்தின் பின் வீட்டுத்திட்டம் சிலருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் அதிலும் சில முறைகேடுகள் காரணமாக மக்களை கடன்காரர்களாக்கி வேடிக்கை பார்க்கும் அதிகாரிகள் பலர் இங்குள்ளனர்.

வவுனியா மாவட்டத்தில் சேமமடு, புளியங்குளம், மருதோடை, நொச்சிக்குளம், குடுவெந்தபுலவு, சேனைப்புலவு, கொந்தக்காறங்குளம், குஞ்சுக்குளம், பாலமோட்டை, நௌவி, அலைகல்லுப்போட்டகுளம், குஞ்சுக்குளம், சின்னடம்பன், சின்னப்புளியங்குளம், நைனாமடு, போன்ற பல கிராமங்களில் இருக்கும் மக்கள் இன்றும் அடிப்படை வசதிகளின்றி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

விவசாயத்தை முற்றுமுழுதாக நம்பி வாழும் கிராமங்களே மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சிகராமங்கள், இக் கிராமங்களில் மக்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்பானவர்கள் விவசாயத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் ஆனால் இன்றைய பொருளாதார நிலையில் தொடர்ந்து விவசாயம் செய்யமுடியாதநிலையில் கூலிவேலைக்கும் செல்கின்றனர்.

விவசாயம் செய்தால் செய்கைகளுக்கு சீரான மழை இன்மை மற்றும் விளை நிலங்களுக்கான பசளைகள், பூச்சிநாசினிகளின் விலைகள் அதிகரித்து காணப்படுவதாலும்

தாம் கஷ்டப்பட்டு விளைவிக்கும் விளைவிக்கும் விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான சந்தைவாய்ப்பு மிகமிக குறைவாகக் காணப்படுவதுடன் நிரந்தரமான விலை இன்மையால் விவசாயத்தை விட்டு வேறு தொழில் நாடிச் செல்கின்றனர்.

குறித்த பகுதிகளில் மீள்குடியேற்றப்பட்ட காலப்பகுதியில் வழங்கப்பட்ட தற்காலிக கொட்டகைகளிலேயே பலகுடும்பங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். காட்டு யானைகளின் தொல்லை, விஷ ப்பூச்சிகளின் தொல்லை என வாழ்வதற்கு இருப்பிடமின்றி பல துன்பங்களை அனுபவித்து வருகின்றனர்.

குறித்த மக்களுடைய வாழ்க்கை முறை தொடர்பாக அறிந்து கொள்வதற்காக இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்தின் இணை நிறுவனமான இணைக்கும் இதங்கள் அறக்கட்டளையினர் நெடுங்கேணி பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்ட சூடுவெந்த புலவு கிராமத்துக்குச் சென்றனர்.

இங்கு பற்றைக்காடுகளுக்கு இடையிடையே கிடுகால் வேயப்பட்ட குடிசைகள் அக்குடிசைக்கு முன் இரண்டு சிறுவர்கள் உணவு உண்டு கொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சிறுவர்களை அனுகி அம்மா எங்கே என்று கேட்டபோது...

அம்மா வேலைக்கு போயிட்டா என்று சொன்னார்கள். எங்கு வேலைக்குச்

சென்றுவிட்டார் என்று விசாரிக்க காமஸ்க்கு போயிட்டா பின்னேரம் 6 மணிக்குத்தான் வருவா என்று சென்னார்கள்.

பாடசாலைக்குச் செல்லும் இரண்டு சிறுவர்களின் தந்தை வேறு திருமணம் செய்து குடும்பத்தைவிட்டு பிரிந்து விட்டார். தாய் பிள்ளைகளை பராமரிப்பதற்காக அதிகாலையில் எழுந்து வேலைக்குச் சென்று விடுவார். இந்த சூழ்சிலையில் தாமாகவே பாடசாலைக்கு சென்று கல்வி கற்றுவிட்டு வீடுதிரும்பி வீட்டில் இருக்கின்றனர். அயலில் யாருமில்லை. பாதுகாப்பில்லாத சூழலில் தாயின் கண்காணிப்பின்றி பற்றைகள் நிறைந்த பகுதிக்குள் தனியாக இருக்கின்றார்கள்.

குடும்ப கஷ்டத்தில் தாய் வேலைக்குச் செல்வதால் பிள்ளைகளின் கல்வியும், திசைமாறிச் செல்கின்றது. இவ்வாறு இருக்கும் குடும்பங்களுக்கு சுயதொழில் ஊக்குவிப்பு வழங்கினால் தமது வாழ்வாதாரத்தையும், பிள்ளைகளின் கல்வி மற்றும் எதிர்காலமும் சிறப்பாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே இவ்வாறாக அடிப்படை வசதிகளின்றி இருக்கும் கிராமத்தில் வாழும் பெண்கள் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களுக்கு வாழ்வாதார உதவிவழங்குவது அவசியமாவவுள்ளது. ஆகவே இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்துடன் இணைந்து வாழ்வதற்காக போராடும் உறவுகளுக்கு வாழ்வாதார உதவிகளை வழங்க முன்வாருங்கள். மேலதிக விபரங்களுக்கு நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

யுக்தம் மற்றும் இயற்கை அனர்த்தங்களினால் பாதிக்கப்பட்டு எழுந்து நடக்கமுடியாத நிலையில் வாழ்வதற்காகப் போராடும் தாயக உறவுகளுக்கு மூன்று வருடங்களாக இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளியால் மருத்துவ உதவி வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

வயர் :- மா.குமார்
பாதிப்பு :- கழுத்திற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- உதயநகர், கிளிநொச்சி
மாவட்டம் :- கிளிநொச்சி

வயர் :- அ.அருள்பிரகாசம்
பாதிப்பு :- கழுத்திற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- 4 ஆம் கட்டை வீறோட்
மாவட்டம் :- வவுனியா

வயர் :- செ.ஜெகநாதன்
பாதிப்பு :- கழுத்திற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- உதயநகர்
மாவட்டம் :- கிளிநொச்சி

வயர் :- ம.ஜெயசீலன்
பாதிப்பு :- இடுப்பிற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- சிவநகர் ஒட்டுசுட்டான்
மாவட்டம் :- முல்லைத்தீவு

வயர் :- அ.ஜெயசுதன்
பாதிப்பு :- இடுப்பிற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- செல்வநகர் கிளிநொச்சி
மாவட்டம் :- கிளிநொச்சி

வயர் :- இ.ஜோன் கௌடி
பாதிப்பு :- இடுப்பிற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- மந்துவில், புதுக்குடியிருப்பு
மாவட்டம் :- முல்லைத்தீவு

வயர் :- பஞ்சலிங்கம் லோசனா
பாதிப்பு :- கழுத்திற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- மயானவீதி, பரந்தன்
மாவட்டம் :- கிளிநொச்சி

வயர் :- சர்மா மனோராஜ்
பாதிப்பு :- இடுப்பிற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- தேவியூர், புதுக்குடியிருப்பு
மாவட்டம் :- முல்லைத்தீவு

வயர் :- ஆ.புவனேஸ்வரன்
பாதிப்பு :- இடுப்பிற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- உருத்திரபுரம்
மாவட்டம் :- கிளிநொச்சி

வயர் :- க.ராஜனிகாந்தன்
பாதிப்பு :- இடுப்பிற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- வற்றாப்பளை
மாவட்டம் :- முல்லைத்தீவு

வயர் :- தே.ராதீஸ்தமார்
பாதிப்பு :- இடுப்பிற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- புதுக்குடியிருப்பு
மாவட்டம் :- முல்லைத்தீவு

வயர் :- சி.ரவீந்திரன்
பாதிப்பு :- இடுப்பிற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- சம்புக்குளம், கல்மடுநகர்
மாவட்டம் :- கிளிநொச்சி

வயர் :- சி.சாந்தராசா
பாதிப்பு :- கழுத்திற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- உடையாரகட்டு
மாவட்டம் :- முல்லைத்தீவு

வயர் :- ச.சமிதா
பாதிப்பு :- இடுப்பிற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- தருமபுரம்
மாவட்டம் :- கிளிநொச்சி

வயர் :- க.சசிதரன்
பாதிப்பு :- இடுப்பிற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- வைகறை பம்பையடு
மாவட்டம் :- வவுனியா

வயர் :- செ.செந்திரராஜ்
பாதிப்பு :- ஒரு கை, கால் இயலாமை
முகவரி :- முள்ளியவளை
மாவட்டம் :- முல்லைத்தீவு

வயர் :- இ.சுந்தராசா
பாதிப்பு :- ஒரு கால் இயலாமை
முகவரி :- ஒட்டுசுட்டான்
மாவட்டம் :- முல்லைத்தீவு

வயர் :- வொ.திவாகரன்
பாதிப்பு :- இடுப்பிற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- வைகறை, பம்பையடு
மாவட்டம் :- வவுனியா

வயர் :- செ.ஜெகநாதன்
பாதிப்பு :- கழுத்திற்கு கீழ் இயங்காமை
முகவரி :- உதயநகர்
மாவட்டம் :- கிளிநொச்சி

இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம் தாயகத்தில் பல்வேறு உதவித்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. அந்த வகையில் யுத்த சூழ்நிலையில் தமது அவயவங்களைப்பற்றி கொடுத்து வாழ்நாள் முழுவதும் பராமரிக்கப்படவேண்டிய நிலையில் வாழும் தாயக உறவுகளின் மருத்துவத் தேவைக்கான உதவிகள் கடந்த மூன்று வருடங்களாக இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம் தாயகத்தில் இணைக்கும் இதயங்கள் அறக்கட்டளை ஊடாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது.

முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, வவுனியா, மன்னார், மட்டக்களப்பு போன்ற மாவட்டங்களில் அன்றாட வாழ்க்கைச் செலவுக்காகப் போராடிக்கொண்டிருக்கும் உறவுகளின் உயிர்காக்கும் முகமாக 35 பேருக்கு மருத்துவக் கொடுப்பனவுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. குறித்த கொடுப்பனவு மூலம் தமது மருத்துவத் தேவையை பூர்த்திசெய்து வருகின்றனர். இந்த மகத்தான சேவையில் இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்துடன் கரம்கோர்த்த அத்தனை வர்த்தகர்களுக்கும், நலன்விரும்பிகளுக்கும், புலம்பெயர் உறவுகளுக்கும் இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம் சிரம் தாழ்த்திய நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது. தொடர்ந்தும் உங்கள் ஆதரவுகளை வழங்கி தாயகத்தின் விடிவுக்காக உதவுங்கள். . நம்பிக்கை ஒளியின் பயனாளிகளின் விபரங்களின் தொடர்ச்சி எதிர்வரும் மாத நம்பிக்கை ஒளி பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்படும்.

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

யுத்த வடுக்களுடன் வாழ்வதற்கு போராடும் சிவஞானம் குடும்பத்தினர்..!

தாயகத்தல் யுத்தம் அரங்கேறி 8 வருடங்கள் கடந்த நிலையிலும் கிராமப்புற மக்களின் வாழும் மக்கள் அன்றாடம் தேவைகளுக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

வடக்கு கிழக்கில் ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களில் இலை மறை காயாக பல உறவுகள் யுத்த வடுக்களை உடலில் சுமந்துகொண்டு தமது மனைவி, பிள்ளைகளை பராமரிப்பதற்கு பல சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

தாயகத்தில் ஆயுதப்போராட்டம் மௌனித்த பின்னரும் அன்றாட உணவுத்தேவைக்கான அரிசி, பருப்பு, மலிகைப் பொருட்களை கொள்வனவு செய்து பிள்ளைகளின் பசியைப் போக்குவதற்காக பல பெற்றோர்கள் உடலை வருத்தி போராடும் நிலை இன்றும் காணப்படுகின்றது. இந்த விடயம், பலருக்குத் தெரிவதில்லை. குறிப்பாக வெளிநாட்டில் வாழும் புலம்பெயர் உறவுகளுக்கு தெரிவதில்லை.

நாட்டில் சமாதானம் நிகழுவதாகவும் மக்கள் தன்னிறைவுடன் வாழ்வதாகவும் கருதுகின்றனர். அது அவர்களின் தவறல்ல காரணம் நாட்டில் வீதிகள் திருத்தப்பட்டுள்ளது. வீதி ஓரங்களில் வாழும் மக்களுக்கு வீட்டுத்திட்டங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வீதியால் பயணிக்கும் போது வெளிப்பார்வைக்கு அவர்கள் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்வது போல தெரியும். ஆனால் நீங்கள் செல்லும் வாகனத்திலிருந்து கொஞ்சம் இறங்கி வீட்டின் அடுப்பங்கரையைப் பார்த்தால் தெரியும் சமைத்து எத்தனை நாட்களாகின்றது. நின்மதியாக சாப்பிட்டு எத்தனை நாட்களாகின்றன என்பது தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

அதேவேளை சற்று கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் தெரியும் மக்களின் உண்மையான வாழ்வு எவ்வளவு கொடுமையாக இருக்கின்றது என்பது. ஆயிரக்கணக்கான உறவுகள் இன்றும் அடிப்படை வசதிகளின்றி வாழ்கின்றனர். அவர்களின் ஒரு குடும்பத்தின் வாழ்க்கைச் சமையை

சற்று அவதானிப்போம்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டம் முள்ளிவாய்க்கால் மேற்கு கிராமத்தில் வாழும் செல்வன் சிவஞானம் வயது 47 இவர் பிறக்கும்போதே ஒரு கண் பார்வையற்றவராகவே பிறந்தார்.

பெற்றோரின் பாதுகாப்பில் வளர்ந்த சிவஞானம் திருமணம் செய்து நான்கு பெண் பிள்ளைகள் உள்ளனர்.

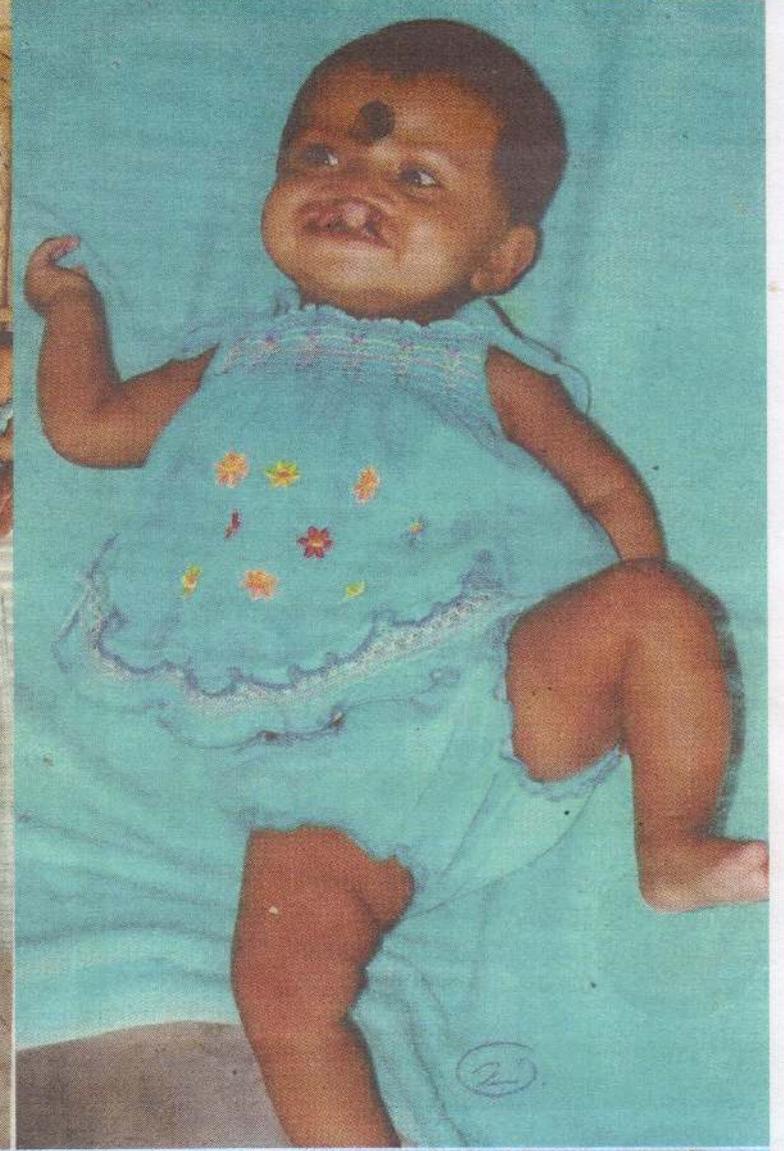
இவருடைய கிருசிகா எனும் குழந்தை பிறக்கும்போதே வாய்ப்பகுதி அங்கவீனமாகப் பிறந்து சிறிய வயதிலிருந்தே சிரமத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்து வருகின்றது.

சிவஞானத்திற்கு மூன்று பெண்பிள்ளைகளும் முள்ளிவாய்க்கால் அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலையில் கல்வி கற்று வருகின்றனர். இவர்கள் பாடசாலையில் கல்வி

கற்பதற்குத் தேவையான கற்றல் உபகரணங்கள், புத்தகப்பைகள், சீருடைகள், போன்ற அத்தியவசியப் பொருட்களைக் கூட விலைகொடுத்து வாங்கமுடியாதநிலையில் கிழிந்த பாடசாலைச்சீருடைகளுடனும், பாதணிகளுடனும் பாடசாலைக்குச் சென்று கல்வி கற்று வருகின்றனர்.

சிவஞானம் பிறப்பிலிருந்தே கண்பார்வை இழந்து அங்கவீனமாக இருப்பதன் காரணத்தினால் வேலைவாய்ப்பு மிகவும் குறைவு. கூலிவேலைகளுக்கும் தோட்ட வேலைகளுக்கும் சென்றே தனது குடும்பத்தைப் பராமரித்து வருகின்றார். கூலிவேலைகள் தொடர்ச்சியாகக் கிடைப்பதில்லை சில நாட்களில் உணவுக்கே பணமில்லாமல் பட்டினி கிடந்த நாட்களும் உள்ளதாக கண்களில் நீர்வடி சூறினார் சிவஞானம்.

வெயில் நேரங்களில்

கூலிவேலைசெய்யும்போது கண்களில் நீர்வடிந்து மயக்க உணர்வுகளும் வருவதால் தொடர்ச்சியாக கூலிவேலை செய்யமுடியாத நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

இவ்வாறு பல்வேறு கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும் சிவஞானம் குடும்பத்திற்கு வாழ்வாதார உதவியாக பால்மாடு ஒன்று வழங்கினால் அதில் வரும் சிறிய வருமானத்தில் தமது வாழ்க்கைச் செலவை ஈடுசெய்யமுடியும் என்று கூறுகின்றார்.

சிவஞானம் குடும்பத்தின் நிலையை தெரிந்து கொண்ட கருணையுள்ளம் கொண்ட உறவுகள் அவர்களின் குடும்ப வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு உதவியை வழங்கி உதவுங்கள்.

மேலதிக விபரங்களுக்கு இலண்டன் நம்பிக்கை ஒளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

வடக்கில் மட்டுமல்ல கிழக்கிலும் யுத்த வடுக்கள் மாறா வலிகளுடன் வாழும் குடும்பங்கள் பல உள..!

இலங்கையில் அரங்கேறிய கொடிய யுத்தம் வடக்கு மக்களை மட்டுமல்ல கிழக்கு மக்களையும் மிகையாகப் பாதித்திருக்கின்றது என்பது பலருக்குத் தெரியாது.

கிழக்கு மாகாணங்களில் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் உள்ளது. இக் கிராமங்களில் வாழ்ந்துவரும் மக்கள் கடந்த காலங்களில் நடைபெற்ற இனக் கலவரங்களிலும், இறுதியாக 2019 ஆண்டு நடைபெற்ற ஆயுதப்போராட்டத்திலும் பல குடும்பங்கள் உடல்நீதியிலும் உளரீதியிலும் மிகையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

புலம்பெயர் நாடுகளில் இருக்கும் மக்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் வவுனியா, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாணம், மன்னார் ஆகிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்களே பாதிக்கப்பட்டிருந்தாக நினைக்கின்றார்கள். மாறாக கிழக்கு மாகாணத்திலும் திருகோணமலை, சம்பூர், ஈச்சிலம்பற்று, மட்டக்களப்பு, வாகரை, திருக்கோவில், படுவான்கரை, எழுவான்கரை போன்ற பல பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் யுத்தத்தின்போது பாதிக்கப்பட்டு உடல் அங்கங்களை பறிகொடுத்து வாழ்வாதார வசதிகளின்றி வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதனை தெரிந்திருப்பதில்லை.

இவர்களுடைய வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்குரிய உதவிகள் பெரிதாக கிடைப்பதில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு கிழக்கு மக்களிடையே நிலவி வருகின்றது.

கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பலர் தாயக விடுதலைக்காக தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பில் சுயவிருப்பின் பேரில் இணைந்து போராடி உள்ளனர். குடும்பங்களை விட்டு விலகி வடக்கு பகுதிக்கு வந்து பல போராட்டங்களில் இணைந்து தாய் மண்ணுக்காக வீரமரணமடைந்தும், தமது உடல் அங்கங்களைப் பறிகொடுத்தும் சக்கரநாட்காலியில் நடைப்பிணமாக வாழ்க்கையை நகர்த்திச் செல்கின்றனர்.

போரின் பாதிப்புக்கள் வெறுமனே வடக்கை மட்டும் பாதிக்கவில்லை கிழக்கு மாகாணங்களையும் மிகையாகப் பாதித்திருக்கின்றது.

அந்த வகையில் அலம்பில்த்துறை வடக்கு கொக்கட்டிச் சோலையில் வாழ்ந்துவரும் முன்னாள் போராளியின் அவல வாழ்வு தொடர்பாக நோக்குவோம்.

கடந்த யுத்தத்தில் ஷெல்வீச்சின் காரணமாக தனது இரண்டு கண்களையும் பறிகொடுத்தநிலையில் வாழும் முன்னாள் போராளியே லவகுமாரன் மனைவி பிள்ளைகள் உற்பட 05 பேர் கொண்ட குடும்பம்

03 பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்கின்றனர்.

தனியார் நிறுவனம் ஒன்றின் உதவியுடன் சிறிய பெட்டிக்கடை அமைத்து அதில் வரும் சிறிய வருமானத்தில் தனது பிள்ளைகளையும், மனைவியையும் பராமரித்து வருகின்றார் கண்பார்வையற்ற குடும்பத்தவைலன் லவக்குமாரன்.

குறித்த பெட்டிக் கடையில் பொருட்கள் போதியளவு இன்மையால் வருமானம் மிக மிகக் குறைவு இந் நிலையில் உணவு, பிள்ளைகளுக்கான கல்வி போன்ற செலவுகளுக்காக கடையிலிருந்து

பணத்தை எடுத்தமையினால் கடையில் உள்ள பொருட்கள் குறைந்து புதிதாக பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு போதிய வசதியின்றி கடையை மூடிவிட்டார்கள்.

இரண்டு கண்களும் தெரியாத நிலையில் கூலிவேலைகள் கூட கிடைப்பதில்லை அன்றாடம் உணவுக்கே பல்வேறு கஷ்டங்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர்.

அரசாங்கமோ அல்லது அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களே தமக்கு எதுவித உதவிகளையும் வழங்காத நிலையில் வறுமைக்கோடடிக்குக் கீழ் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

தாயக விடுதலைக்காக களமுனையில் போராடிய லவக்குமாரன் தனது குடும்பத்தவரின் பசியைப் போக்குவதற்காக இரண்டு கண்களமின்றி போராடிக்கொண்டிருக்கின்றார்.

லவக்குமாரின் குடும்பத்தைப்போல மட்டக்களப்பு திருகோணமலை ஆகிய பகுதிகளில் கவணிப்பாரற்று வாழ்க்கைச்சமையை தாங்கமுடியாமல் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இவர்களுடைய குடும்ப வறுமைகளைக் கருத்திற்கொண்டு புலம்பெயர் சமூகம் வாழ்வாதார உதவிகளை வழங்கவேண்டும். அன்றாட வாழ்க்கைக்காக போராடும் எமது தமிழ் உறவுகளுக்கு உங்கள் உதவிகள் மகத்தானவை.

இலண்டன் நம்பிக்கை ஓளி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்துடன் நீங்களும் இணைந்து ஈழத்தில் பாதிக்கப்பட்ட எமது சமூகத்திற்கு உதவிக்கரம் நீட்டுங்கள்.

உங்கள் ஆதரவால் தாயகத்தில் பட்டினிச்சாவு குறைந்து ஆரோக்கியமான சமூகம் உருப்பெறும். கலை, கலாச்சாரம் பண்பாடு, கல்வி போன்றவற்றில் தன்னிகரில்லாத வளர்ச்சியடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

முன்னாள் போராளியின் வாழ்க்கைப் போராட்டம்..!

சக்கர நாட்காலியில் தொலைந்து போகும் வாழ்வு..!

இரண்டு பசு மாடுகள். படிக்கிற வயதில் நான்கு பிள்ளைகள். அதிகம் விவரமில்லாத மனைவி. சரியான பாதையில்லாத வளவு. வசதியற்ற வீடு. சல்லடையாகக்கப்பட்ட உடல். நடக்க முடியாத மனிதன். இதை இணைத்து ஒரு சித்திரத்தை உங்களுடைய மனதில் வரைந்து பாருங்கள். எப்படியிருக்கும் அந்தச் சித்திரம்?

துடிப்பு நிறைந்த ஒரு போராளி. சண்டைக்களங்களில் எப்போதும் முன்னின்று களமாடியதால் தளபதிகளிடம் பாராட்டையும் மதிப்பையும் பெற்றவன். அப்போது உடலில் பட்ட காயங்கள் அவனுக்கு மதிப்பையும் பெருமையையும் ஏற்படுத்தியிருந்தன. ஒவ்வொரு காயத் தழும்பும் ஒவ்வொரு சண்டைக்களத்தில் அவன் நின்று இயங்கியதற்கு அடையாளம். இதெல்லாம் அவனுக்குச் சக போராளிகளிடத்திலும் சனங்களிடத்திலும் மதிப்பைக் கூட்டியிருந்தன.

அவன் செல்லுமிடங்களில் அவனை நெருங்கி வந்து பலரும் கதைப்பார்கள். அவனோடு நட்பாக இருக்க விரும்பினார்கள். அவர்களோடு நெருங்கிப் பழக அவனுக்கும் விருப்பமிருந்தாலும் கால நேரம் போதியதாக இருப்பதில்லை. எல்லோருக்கும் மெல்லியதாக ஒரு சிரிப்பு. சிலரோடு சில வார்த்தைகள். பறந்து திரிந்தான் இயக்கம் என. இந்தச் சித்திரத்தையும் உங்கள் மனதில் வரைந்து கொள்ளுங்கள். எப்படியிருக்கும் இந்தச் சித்திரம்?

இந்த இரண்டுமே ஒருவருடையவைதான். இரண்டு விதமான வெவ்வேறு காலத்தில் எல்லாமே மாறித் தலைகீழாகி விட்டன. முன்பு செல்வாக்கோடும் மதிப்போடும் இருந்த போராளி, இன்று கவனிப்பார் இல்லாதிருக்கிறான். ஒரு காலம் பலரும் அவனோடு

நெருங்கி உறவாட விரும்பியிருந்த நிலை இன்று முற்றாக மாறி, யாருமே கண்டு கொள்ளாத நிலை வந்திருக்கிறது. யாரும் கவனிக்காதவர்களின் வாழ்க்கை எப்படியிருக்கும்? அப்படி யாரும் கவனிக்காத நிலை ஏன் வந்தது? இதுதான் தியாகராஜாவின் கேள்வி. இந்தக் கேள்வி நமக்கும் கூடத்தான். ஏனென்றால், இந்த இரண்டு காலத்திலும் நாமும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் அல்லவா. இப்படி மாறி விட்ட காலத்தில் எல்லாவற்றையும் நாங்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் அல்லவா! அதனால் இந்தக் கேள்விகள் எங்களுக்கும் தான்.

1980 களின் பிற்பகுதியில் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் இணைந்த தியாகராஜா, வன்னிப்பகுதியில் இந்திய இராணுவத்தோடு நடந்த சமர்களில் துடிப்பான போராளியாகக் களமாடினார். 1990 களில் இலங்கை இராணுவத்தோடு நடந்த சண்டைகளில் ஒரு சாதனையாளன். இரண்டு காலகட்டத்திலும் தியாகராஜாவுக்கு உடல் நிறையக் காயங்கள். காயங்கள் ஆறும். தழும்பு நீங்குமா?

போராளிகளின் உடலில் வீரத்தழும்பு என்றால் அவர்கள் வெற்றியாளர்களாகவே கருதப்பட்ட காலம் ஒன்றிருந்தது. அப்போது

தியாகராஜாவின் காட்டிலும் வீட்டிலும் கொடி பறந்தது. ஆனால் பின்னர் நடந்த சமரொன்றில் தியாகராஜா படுகாயம் அடைந்ததால் தொடர்ந்து செயற்பட முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்.

இறுதி யுத்தம் நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கியது. இடையில் நான்கு பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையாகி விட்டார். வட்டக்கச்சி, இராமநாதபுரத்திலிருக்கும் வீட்டிலிருந்து நான்கு பிள்ளைகளோடு இடம்பெயரத் தொடங்கிய தியாகராஜாவை மாத்தளனில் ஷெல் தாக்கியது. மீண்டும் காயம். காயமென்றால், சாதாரணமான காயமல்ல. பெருங்காயம். குடல் கிழிந்தது. கால்கள் சிதைந்தன. உடலில் இனிப் படுவதற்கு இடமில்லை என்ற அளவுக்கு எல்லா இடத்திலுமிருந்தும் இரத்தம் பீறிட்டது.

ஒருவாறு உயிர் தப்பிய தியாகராஜா இடையில் வந்த எல்லா நெருக்கடிகளையும் சந்தித்து, இப்போது மீண்டும் இராமநாதபுரத்தில் வந்து குடியேறியிருக்கிறார். ஆனால் நடக்க முடியாது. சக்கரவண்டியிலேயே நடமாட்டம். வீதிக்கும் வளவுக்குமிடையில்

ஒரு பெரிய வாய்க்கால். பாலம் கிடையாது. வாய்க்கால் ஓரத்தில் உள்ள விளிம்பால் நடந்தே வீட்டுக்குச் செல்ல முடியும். மழைக்காலத்தில் அதில் நடக்க முடியாது. சறுக்கியோ வழக்கியோ வாய்க்காலில் விழவேண்டியிருக்கும். கோடையில் என்றால் சமனிலை எடுத்து நடப்பது பெரிய சவால்.

இந்த நிலையில் சக்கரவண்டியில் எப்படி ஒருவர் போய் வர முடியும்? ஆனால், வேறு வழியில்லை. எப்படியோ பிள்ளைகள் மற்றும் மனைவியின் உதவியோடு அந்த வாய்க்காலில் இறங்கி, ஏறித்தான் தன்னுடைய தேவைகளுக்காகப் போய்வருகிறார். அப்படி இயங்காது விட்டால் நான்கு பிள்ளைகளுக்கும் சோறு போடுவது எப்படி?

நடக்கக்கூடியவர்களே என்ன செய்வது? எப்படி உழைப்பது என்று தெரியாமல் விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, நடக்கவே முடியாத தியாகராஜாவினால் என்னதான் செய்ய முடியும்? ஆனாலும் பிள்ளைகள் பசி இருப்பார்களா? அல்லது அவர்களைப் படிப்பிக்காமல் வைத்திருக்க முடியுமா? எப்படியோ இயங்கித்தான் ஆக வேணும்.

தியாகராஜாவிடம் நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கையினால் அவர் ஒரு மாட்டை வாங்கி வளர்த்தார். ஒரு மாட்டின் மூலமாகக் கிடைக்கிற வருமானம் ஆறு பேர் கொண்ட குடும்பத்துக்குப் போதவே போதாது. இரண்டு ஏக்கர் வயலைக் குத்தகைக்கு எடுத்து விதைத்தார். வயல் விதைத்தால் வயலில் விதைத்தவன் நிற்க வேணும். இல்லையென்றால் வருவதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியதுதான். விரும்பியதை எடுக்க முடியாது. என்றாலும் சோற்றுக்கு அரிசி கிடைத்தது. இப்படியிருந்தாலும் குடும்பத்தின் தேவையைத் தியாகராஜாவினால் நிறைவேற்றவே முடியவில்லை.

தொடர்ச்சி 18ஆம் பக்கத்தில்...

யாழ்ப்பாண ஒடியற் கூழ்..!

ஒடியல் கூழ் யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டோடு ஊறிப்போன ஒன்று.

கிடுகினால் கட்டிய வேலிகள், பனைமரங்கள், கள்ளத்தவறனைகள், விதானைமுறை, சங்கக்கடைகள், மீன் சந்தைகள், வாசிகசாலைகள், கோயில்கள், ரியூஷன், பிரயாசையான விவசாயம், நல்லெண்ணெய், கட்டுப்பாடு, கல்வி, சிக்கனம், ஒருவித தீவிரப் போக்கு போன்றன எப்படி யாழ்ப்பாணத்தின் தனித்துவத்தைத் தீர்மானிக்கிறதோ அதே மாதிரி கூழுக்கும் அதன் பண்பாட்டில் ஓரிடம் உண்டு.

வண்ணப் பலாவிலை ஒடிப் பொறுக்கியே வந்து மடித்ததைக் கோலிக் கொண்டு அண்ணை அகப்பையில் அள்ளி அள்ளி வார்க்க ஆடிப் புதுக்கூழ் குடிப்பமே..

என்று அதற்கு ஓர் இலக்கிய அந்தஸ்து தந்த போனவர் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர்.

அண்மையில் ஒடியல் கூழ் என்றொரு கதையை பத்திரிகை ஒன்றில் வாசிக்கக் கிடைத்தது. அதனை இலங்கையின் ஜனரஞ்சக எழுத்துக்களுக்குப் பெயர் போன செங்கை ஆழியான் எழுதியிருந்தார். அவரது கதைகளிலும் சரி நாவல்களிலும் சரி மண்வாசம் அதன் சகல தத்துவார்த்தங்களோடும் தாற்பரியங்களோடும் உயிர்துடிப்போடும் வெளிவரும். ஆச்சி கூழ் காச்சம் பக்குவம் அதில் கீழ் வருமாறு விளக்கப் பட்டிருந்தது.

ஞாயிறு வந்தால் போதும். ஆச்சி கூழ் காய்ச்சுவதற்கான ஆயத்தங்களில் இறங்கி விடுவாள்.

வழக்கமாகக் கூழ் காய்ச்சும் குண்டான் பாணை

கழுவித் துப்பரவாக்கப்பட்டு அடுக்களைக்குள் வந்து விடும். அப்பு தவறாது கூழுக்குத் தேவையானவற்றை பெரிய உமலில் வாங்கி வருவார்.

அதற்குள் மரவள்ளிக் கிழங்கு, பயிற்றங்காய், பலாக்கொட்டை, நண்டு, வெட்டித் துப்பரவாக்கிய பாரை மீன் தலைப்பகுதியுடன், கனிசமான அளவு இறால், ஒரு திருக்கைத் துண்டுக் கீறல், என்பன பிரதானமாக இருக்கும். ஆச்சிக்கு இறால் அதிகமாகக் கூழில் இருக்க வேண்டும். திருக்கை மீன் பட்டும் படாமலும் இருக்க வேண்டும்.

குண்டானைக் கால் படி அரிசியுடன் நீரை வார்த்து அடுப்பில் அவிய விட்டு விட்டு ஆச்சி மற்ற வேலைகளைக் கவனிப்பாள். அவளின் முன் சில சட்டிகள் பரப்பப் பட்டிருக்கும்.

ஒரு ஏதனத்தில் காய்கறிகள், மரவள்ளிக் கிழங்கு, பலாக்கொட்டை, பயிற்றங்காய் என்பன இருக்கும். இன்னொரு சட்டியில் ஓடு கழற்றித் துப்பரவு செய்யப்பட்ட நண்டுத் துண்டுகள், மீன் துண்டுகள், திரிக்கைத் துண்டுகள் என்பன இருக்கும். இன்னொரு சட்டியில் கரைத்த புளி, கரைத்த ஒடியல் மாப்பாணி தயாராகக் காத்திருக்கும். இன்னொரு ஏதனத்தில் மிளகாய் திரணை (கூட்டு) இருக்கும்.

கூழ் குடிக்கும் பலா இலை அரிசி வெந்ததும் ஆச்சி மரக்கறிகளைக் குண்டானில் இடுவாள். பின்னர் அசைவங்கள், மிளகாய்க் கூட்டு, உப்பு விட்டு விட்டு பரவலாக ஒடியல் பாணி, விட்டுக் கொதிக்க வைப்பாள்.

அது அடுப்பில் தயாராகிக் கொண்டிருக்கும் போது பேரன் முற்றத்துப் பலாவில் இலைகளைப் பொறுக்கி வைத்திருப்பான். பாலா இலைகளில் தான் கூழைக் குடிக்க வேண்டும்.

பலா இலையின் பால் சூட்டில் அவிந்தால் தான் கூழ் சுவைக்கும் என்பது ஆச்சியின் நம்பிக்கைவிடுமுறை நாள் ஒன்றில் ஏற்கனவே சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்கு அறிவித்தபடி கூழ் காய்ச்சும் புடலம் நிகழ்வது யாழ்ப்பாணத்து வழக்கம்.

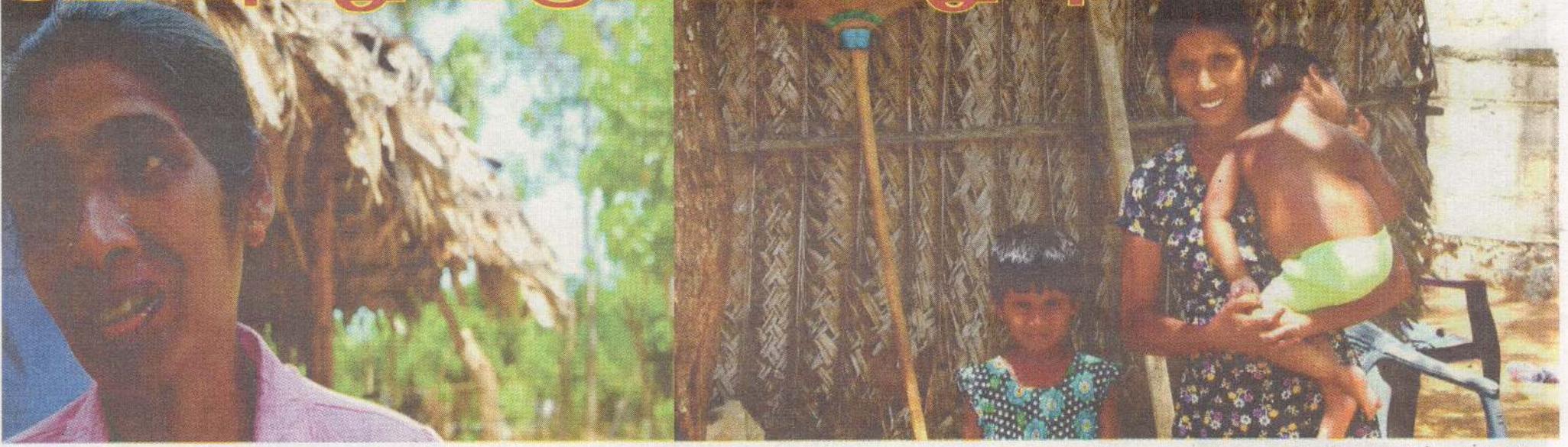
எல்லோருமாகக் கூடி இருந்து குடிப்பது தான் அதில் இருக்கின்ற விஷேசம். சுவையும் உறவும் நட்பும் ஒன்று கலக்கும் இடம் அது.

அக்கம் பக்கம், நண்பர் கூட்டம் எல்லோருமாகக் குந்தியிருந்து பலாவிலையில் கோலிக் குடிப்பது மகா விஷேசம்.

இப்போதும் அவ்வாறெல்லாம் நடக்கிறதா..? அல்லது போருக்கு முன்பான சந்ததியோடு அவை எல்லாம் வழக்கொழிந்து போய் விட்டனவா..? என்று தெரியவில்லை.

விதவைகளின் வாழ்வில் விடியலை ஏற்படுத்த வேண்டியது யாருடைய பொறுப்பு?

கால்களில் தேய்ந்த நிலையில் பழைய செருப்பும், சாயம் வெளிநிப்போன சல்வார் உடை, கைகளிலும், காதுகளிலும் கழுத்திலும் பித்தளை நகைகள் புதுக்குடியிருப்பு - இளங்கோபுரத்தைச் சேர்ந்த விமோஜினி என்ற விதவைத்தாயின் வறுமை நிலையை வெளிப்பற்றமாக காண்பித்து நிற்கின்றன. வியர்க்க விறுவிறுக்க வந்தவரின் நிகழ்கால வாழ்க்கை எம்மில் பலரும் கணவிலும் நினைத்துப் பார்க்க விரும்பாதது.

யுத்தத்தின் போது கணவர் உயிரிழந்ததன் பின்னர் தனது குடும்பம் மிகவும் வறிய சூழலில் முகங்கொடுத்து வருவதாக அவர் தனது கவலைகளை கொட்டித்தீர்த்தார்.

“மூத்த பிள்ளை பிறந்த தினத்தன்று ஒரு” இனிப்பைக் கூட அவனுக்கு வாங்கிக் குடுக்க முடியாத பாவியாகிவிட்டேன். என கண்ணீர் விடுகின்றார் புதுக்குடியிருப்பு - இளங்கோபுரத்தைச் சேர்ந்த விமோஜினி.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பில் இணைந்து, பாதுகாப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்த சுப்பிரமணியன் சீலன் (விமோஜினியின் கணவர்) இறுதி யுத்தம் நிறைவடைவதற்கு சரியாக ஒரு வருடத்திற்கு முன்னதாக 2008 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 13ஆம் திகதி சீல்செய்யப்பட்ட சவப்பெட்டியில் பூதவுடலாக வந்திருந்தார்.

தனக்கு இருந்த ஒரேயொரு உறவு இல்லாது போனதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத மனநிலையில் அழுது கதறுகின்றார் விமோஜினி. அழுது என்ன பயன்? சீலன் மீண்டும் வரப்போவது இல்லையென அவளுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் அவளது கவலை அதுவல்ல, இதற்கு பின்னர் தனக்கும் தனது பிள்ளைகளுக்கும் யார் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது? குடும்பப் பொருளாதார நிலைமையை எவ்வாறு சமாளிப்பது? இவ்வாறு பல கேள்விகளுக்கு விமோஜினியிடம் பதிலில்லை. அதுவே அவளது கதறலுக்குக் காரணம். வடக்கு மாகாணத்தில் விமோஜினி போன்று விதவை-

களாகி நிற்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான பெண்களின் நிலைமையும் இதேபோன்று தான் காணப்படுகின்றன.

யுத்தத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட வடமாகாணத்தில் யாழ். மாவட்டத்தில் 29,378 பேரும் முல்லைத்தீவில் 6,294 பேரும் கிளிநொச்சியில் 6,170 பேரும் வவுனியாவில் 5,802 பேரும் மன்னாரில் 6,888 பேரும் என்ற வகையில் பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் காணப்படுவதாக மகளிர் அபிவிருத்தி நிலையம் நடத்திய ஆய்வில் தெரியவந்துள்ளது. எனினும், சுமார் 90,000 விதவைகள் காணப்படுவதாக சர்வதேச ஊடகங்கள்(அல்ஐசீரா) அரசியல்வாதிகள் மற்றும் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் வழங்கிய தகவல்கள் மூலம் தெரியவந்துள்ளது.

இலங்கையை ஆட்டிப்படைத்த கொடிய யுத்தம் 30 வருடங்களின் பின்னர் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. (சரியோ, பிழையோ யுத்தம் நிறைவடைந்துவிட்டதென பெருமூச்சு விடுவதோடு நிறுத்திக்கொள்கின்றேன். வேறு விமர்சனங்களைக்கூற விரும்பவில்லை) உயிரிழப்புகள், சொத்தழிவுகள், மக்கள் மனதில் இருந்த “உயிர் அச்சுறுத்தல் பயம்” ஓரளவு நீங்கியது. இந்த சிறிய தீவில் மூன்று தசாப்தகாலம் இடம்பெற்ற யுத்தத்தில் எவ்வளவு இழப்புகள். இலங்கையின் வரைபடத்தில் மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் காணப்பட்ட பல கட்டடங்கள், பாதைகள், ஏன் மக்கள் குடியிருப்புகள் (குறிப்பாக நாட்டின் வடக்கு, கிழக்கில்) முற்றாக அழிவடைந்தும், சிதைந்தும் போயுள்ளன. அது எல்லாவற்றையும்விட விலை மதிக்க முடியாத ஆயிரக்கணக்கான மனித உயிர்களை யுத்தத்தின் பசிக்கும் விரும்பியும் விரும்பாமலும் இரையாக்கிவிட்டோம்.

எத்தனையோ பிள்ளைகள் தாய் தந்தையரை இழந்தார்கள், பல பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளை இழந்தார்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் என பலரை பலரும் பலிகொடுத்தோம். இறுதியில் அதிகமான

பெண் தலைமைத்துவ குடும்பங்களை (விதவைகள்) உருவாக்கி சாதனை படைத்தோம். அவ்வாறானதொரு சாதனைக்கு மிகச்சிறந்த உதாரணமே விமோஜினியின் கதை.

கடந்த எட்டு வருடங்களாக தனது பிள்ளைகளுடன் ஒருவேளை உணவிற்குக்கூட கஷ்டப்படும் விமோஜினியின் குடும்ப வறுமையை சொல்லில் விபரிக்க முடியாதவை. கணவர் இருந்தவரை எந்தவித பிரச்சினையும் அவருக்கு இருக்கவில்லை. யுத்தம் முடிவடைந்தாலும் இவரது வாழ்க்கைக்கான போராட்டம் இன்னமும் முடிவுபெறவில்லை.

யுத்தத்தின் பின்னர் வீட்டுத்திட்டத்தில் புறக்கணிப்பு, உறவினர்கள் உதவவில்லை. இந்த நிலையில், கூலி வேலை செய்தே தினமும் அவரும் அவரது பிள்ளைகளுக்கும் பசியை போக்க வேண்டியுள்ளது. எனினும் எத்தனை நாட்களுக்கு இந்த போராட்டம். “மூன்று வேளையும் ஒழுங்காகச் சாப்பிட்டு பல நாட்கள்” என்கிறார் விமோஜினி. “அவர் இருந்த காலத்தில எந்த கஷ்டமும் இல்லை. மூன்று நேரம் உணவு, உடுக்க உடை எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. அவர் போன பின் இயக்கம் மாதம் 10,000 ரூபா தந்தது. அதுவும், 2009 மே மாதத்துடன் இல்லாமல் போட்டு. இந்த நிலையில் எப்படி வாழ முடியும். என்பதே அவரது கேள்வியாக உள்ளது. இலங்கையில் இடம்பெற்ற கொடிய யுத்தம் ஆயிரக்கணக்கான விதவைகளை உருவாக்கியது. விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பில் இணைந்து யுத்தத்தில் ஈடுபட்டு உயிரிழந்தவர்களின் மனைவியர் மாத்திரமல்ல புலிகளுடன் தொடர்புகளைப் பேணியமையால் சந்தேகத்தின் பேரில் கைதாகி, காணாமல் போனவர்கள், காணாமல் போனவர்களின் மனைவிமார் என பல்வேறு வழிகளில் விதவைகள் உருவாகியுள்ளார்கள்.

30 வருட கால யுத்தம் வடக்கில் வாழும் பெண்களின் வாழ்க்கையை சீரழித்து என்றால் அது

மிகையல்ல. யுத்தம் முடிவுற்றதன் பின்னர் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விதவைகளின் பிரச்சினை முக்கிய பிரச்சினையாக மாறியுள்ளது. அத்தோடு, அதன் உண்மையான தாக்கம் இப்போதுதான் வெளிப்படத் தொடங்கியுள்ளது.

பொருளாதார ரீதியில் அவர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு தற்பொழுது முகம்கொடுத்து வருவதாகவும், இந்தப் பெண்கள் தங்கள் குடும்பங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கான போதிய பொருளாதார வசதிகள் இன்றி சிக்கித் தவிப்பதாகவும், கடந்த எட்டு வருடங்களில் அரசாங்கத்தின் உதவித்திட்டங்கள் பெரியளவில் முன்னெடுக்கப்படவில்லை எனவும் வறுமையில் வாடும் ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்கு பெரிதாக எதையும் அரசாங்கமோ அல்லது தொண்டு நிறுவனங்களோ செய்துவிடவில்லை எனவும் புதுக்குடியிருப்பு பிரதேச செயலகத்தின் செயலாளர் தெரிவிக்கின்றார்.

2014ஆம் ஆண்டு அரசாங்க புள்ளிவிபரங்களின்படி இலங்கையில் உள்ள பெண்களின் மத்தியில் வேலையின்மை 65 விகிதமாக உள்ளது. பெண்கள் வேலையற்று இருக்கும் முதல் நான்கு மாவட்டங்களில் முல்லைத்தீவு ஒன்றாக காணப்படுகின்றது. யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விதவைகளுக்கு உதவும் வகையில் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர் விவகார அமைச்சு யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விதவைகளுக்கு சுய வேலைவாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக 5.43 மில்லியன் ரூபாய்களை கடந்த 2015 ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கியது.

இந்த திட்டத்தின் கீழ் 181 குடும்பங்களுக்கு மாதாந்த உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. மேலும், சமுர்த்தி ஊடாக பல உதவித் திட்டங்கள் வழங்கப்படும் வருகின்றன. எனினும் “யானைப் பசிக்கு சோளப் பொரி” என்ற கதையே எமக்கு ஞாபகம் வருகின்றது. உண்மையில் உதவித்திட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்ட அனைவரையும் சென்றடையவில்லை என்பதற்கு விமோஜினி கூறும் காரணங்கள் சான்றுபகர்கின்றன. “அவர் செத்து எட்டு வருசமா போச்சு, யாரும் உதவி செய்யல்ல அரசாங்கம் தாரதெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டாக்களுக்கு போறதில்ல அப்படி வந்திருந்தா நான் இப்படி கஷ்டப்பட தேவையில்ல” என்கிறார் வினோஜினி.

“வடக்கிலுள்ள யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட விதவைகளின் முதலாவது பிரச்சினை வடமாகாணத்தில் உள்ள மொத்த மக்கள் தொகை விகிதத்தில், பெண்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் உயர்வாக உள்ளது. யுத்தத்தில் ஏராளமான உயிரிழப்பு ஏற்பட்டுள்ளதால், நிலைமை இன்னும் மோசமடைந்துள்ளது. இரண்டாவது குடும்பத்தை காப்பாற்றுவதற்கு வருமானம் தேவேண்டிய மட்டுமல்லாது, பிள்ளைகளை பராமரித்தல் போன்ற மேலதிக சுமைகளும் விதவைகள் மீது விழுந்துள்ளன. இந்தக் காரணங்கள் பெண்களை துயரத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளதாக வடமாகாண ஆளுநர் ரெஜினோல்ட் குரே தெரிவிக்கின்றார்.

தற்போது பெண்ணொருவர் தனியாக சமூகத்தில்

வாழ்வது நடுக்கலில் தவிக்க விடப்பட்டதை போன்ற ஒரு நிலை. விசேடமாக தனது குடும்பத்தை காப்பாற்றும் சுமையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள பெண்கள் நாதியற்றவர்களாக விடப்பட்டுள்ளார்கள். அநேகமாக ஆண்கள் அவர்களை தவறான கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பதும் அதிகரித்துள்ளதால், அவர்கள் சில இடங்களுக்கு வேலைக்குச் செல்ல அஞ்சுவதாக பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களுக்காக பல்வேறு செயற்திட்டங்களை முன்னெடுக்கும் “அமரா” நிறுவனத்தின் முல்லைத்தீவு மாவட்ட தலைவி அசோக்குமார் மேரி பிளோமினா தெரிவிக்கின்றார்.

“விதவைகள் வயது போனவர்கள் மாத்திரமல்ல. 18 முதல் 80 வயது வரை விதவைகள் இருக்கின்றார்கள். வயது போனவர்களுக்கு வேலைக்குச் செல்வது இயலாத காரியம். இளம் வயதினருக்கு வேலைக்குச் சென்றால் பாதுகாப்பு பிரச்சினை காணப்படுகின்றது. ஆகவே வறுமை அவர்களை மேலும் வாட்டுகின்றது” என்பது அவரது கருத்தாக காணப்படுகின்றது.

இலங்கையில் மொத்தமாகவுள்ள ஒன்பது மாகாணங்களிலும் 30 வருட யுத்தம் இளம், மொழி மற்றும் மதம் கடந்து விதவைகளை உருவாக்கியுள்ளது. எனினும் “கூடுதலான விதவைகளை கொண்ட மாகாணம்” என்ற பெயரை வட மாகாணத்திற்கு பெற்றுத்தந்துள்ளது.

முல்லைத்தீவு மாவட்டம், புதுக்குடியிருப்பு பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்ட 19 கிராம சேவகர் பிரிவுகளிலும் 1,863 பெண் தலைமைத்துவ குடும்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இதில் 61 பெண்களின் கணவர்மார் காணாமல் போயுள்ளனர். (அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என இதுவரை அரசாங்கம் அறிவிக்காத நிலையில், அவர்களை பாதி விதவைகள் (half widows) பட்டியலிலேயே சேர்க்க வேண்டியுள்ளது). உறவினர்கள், அரசாங்கம், நண்பர்கள் கைவிட்ட பின்னர் எங்கு செல்வதென தெரியாமல் நிரக்கத்திக்குள்ளாகியிருக்கும் அந்த பெண்கள் எவ்வளவு துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றார்கள் என்பதைக் கூறுவதற்கு வார்த்தைகளே இல்லை.

“இறுதி யுத்தத்தில் என் கணவர் இறந்துட்டார். நானும் ரெண்டு பிள்ளைகளும் என் அம்மாவும் தான். கணவர் போன பிறகு அம்மாவோட சேர்ந்து கூலி வேலைக்கு போறனான். அந்த வருமானத்தில் தான் குடும்பம் நடக்குது” என்கின்றார் முல்லைத்தீவு மந்துவில் பகுதியைச் சேர்ந்த ஜெனோவியஸ் ஜெமிலா. 2009 ஆம் ஆண்டு இறுதி யுத்தத்தில் கணவரை இழந்த இளம் பெண்களில் ஜெமிலாவும் ஒருவர். இன்று வறுமையின் கோரப்படியில் சிக்கியிருக்கும் அவரை அவரே மீட்டாளன்றி வேறு எவரும் இல்லை.

“ஒரு மகன் இயக்கம் பிடிச்சுட்டு போனது. பின்பு அவர் சடலமாதான் வந்துசேர்ந்தார். இவரும் என்ட் ரெண்டு பிள்ளைகளும் ஆமிக்குள்ள போனா பின்ன நான் தேடாத இடமில்ல, பின்பு கேம்பல் நானும் மகனும் தான் இருந்தம். இது வரைக்கும் எந்த தகவலும் இல்ல” என்கிறார் வள்ளிபுனத்தைச் சேர்ந்த

தியாகராஜ மேரி புஸ்பம். ஒரு குடும்பத்தின் நான்கு தூண்களை இழந்த ஒரு தாயின் கண்ணீரை எவ்வாறு விபரிக்க முடியும்.

இறுதி யுத்தம் முடிவடைவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர் தனது இரண்டாவது மகனை செல் தாக்குதலுக்கு பலிகொடுத்த புஸ்பம், இறுதி யுத்தத்தின்போது இலங்கை இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் காணப்பட்ட புதுமாத்தளன் பகுதியில் பாதுகாப்புப் படையினரிடம் சரணடைந்த தனது கணவர், மூத்த மற்றும் மூன்றாவது மகன் உள்ளிட்டவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என இதுவரை எவ்வித பதிலும் இன்றி காத்திருக்கின்றார்.

தனக்கிருந்த ஒரே ஆறுதலான மகளுடன் முகாமிலிருந்து வெளியேறி பாழடைந்த தனது வீட்டில் மீள்குடியேறிய புஸ்பத்திற்கு எவ்வித உதவிகளும் இல்லை. மகளுடன் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் வாழ்க்கையை நடத்திச் செல்லும் அவர் ஒரு நடைபிணமாகவே காலத்தை கழிக்கின்றார்.

ஒரு விதவைக்கு மறுமணம் என்பது தமிழர்களை பொருத்தவரையில் மிகப்பெரிய குற்றமாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. இதனைவிட கணவனை இழந்த பெண்கள் தங்களது தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்களைத் தாண்டி இன, மத மற்றும் மொழி கலாசாரத்திற்கு ஏற்ப வாழப் பழகிக் கொள்கின்றார்கள். இவர்கள் தொடர்ந்து தனியாகவே வாழ்வதன் மூலம் வாழ்க்கையில் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்நோக்கி வருகின்றனர். அவர்கள் மறுமணம் செய்வார்களாயின் வரப்போகும் கணவர் விசுவாசமானவராக இருப்பாரா அல்லது தனது பிள்ளைகளை ஏற்றுக்கொள்வாரா என்கின்ற சந்தேகங்களும் விதவைகள் மத்தியில் எழுகின்றன.

தென்னாசிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் பெண்களுக்கான மதிப்பு, சுயகௌரவம், உரிமைகளை வழங்குவது என்பது பேச்சளவிலேயே காணப்படுகின்றது.

மேலைத்தேய நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் அந்த நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் இங்கு நிலைமை தலைகீழாகவே காணப்படுகின்றது. உலகின் முதலாவது பெண் பிரதமரை உலகிற்கு தந்த நாடு என பெருமைப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் எமது நாட்டில் இன்னமும் நாடாளுமன்றில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 6 வீதத்தை தாண்டவில்லை. இந்த அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து எந்தவொரு தேவைக்கும் ஆண்களில் தங்கியிருக்கும் பெண்கள் கணவரை இழந்த பின்னர் என்ன ஆவார்கள் என்பது சொல்லித்தெரிய வேண்டிய விடயமல்ல.

ஒவ்வொரு பெண்ணையும் விதவைகளாக்கி வறுமையில் தள்ளியது கொடிய யுத்தம், அவர்களுக்கான அடிப்படை உரிமைகளை மறுத்து, அவர்களது வாழ்வாதாரத்தைக் கேள்விக்குறியாக்கியிருக்கிறது இந்த சமூகம். இவர்களின் வாழ்வில் விடியலை ஏற்படுத்த வேண்டியது யாருடைய பொறுப்பு?

சக்கர நாட்காலியில் தொலைந்து போகும் வாழ்வு..!

14ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பிள்ளைகள் விரும்பியதை வாங்கிக் கொடுக்க முடியவில்லை. மனைவிக்கு ஒரு துணி எடுத்துக் கொடுக்க இயலவில்லை. வெளியே குடும்பத்தை அழைத்துப்போக வாய்க்கவில்லை. ஒழுங்காக ஒரு தொழிலைத் தேடிக்கொள்ள முடியவில்லை. இப்படி எல்லாமே இல்லைகளின் பட்டியலில் போய் முடிந்தது. கவலைகள் தியாகராஜாவையும் மனைவியையும் சூழ்ந்தன. அதிலிருந்து மீள வழி தெரியவில்லை. ஆனாலும் தியாகராஜா ஓய்ந்திருக்கவில்லை.

தேங்காய் மட்டைகளை எடுத்து அவற்றை ஊறவைத்துத் தும்பாக்கினார். பனை ஓலையில் பொருட்களை உருவாக்கினார். கோழிகளை வளர்க்க ஆரம்பித்தார். எல்லாம் கைக்கடக்கமான அளவில்தான். அதற்கு அதிகமாகச் செய்வதற்கு அவரிடம் நிதிவளமில்லை. நிதிவளமிருந்தாலும் உடல் வலுவில்லை. இருந்தாலும் இன்னும் இரண்டு மாடுகள் கிடைத்தால் கொஞ்சம் கூடுதலாக வருமானத்தை ஈட்டிக்கொள்ளலாம் என்று முயற்சித்தார்.

ஒரு உள்நூர் தொண்டு அமைப்பு அவருக்கு இன்னொரு மாட்டை வாங்கிக் கொடுத்தது. இப்போது இரண்டு மாடுகள் தியாகராஜம் உள்ளன. இரண்டிலிருந்தும் பால் எடுத்துக் கடைக்குக் கொடுக்கிறார். இரண்டையும் பராமரிப்பது அவரைப்பொறுத்தவரையில் சற்றுக்கடினம்தான். ஆனால், வேறு வழியில்லை. பிள்ளைகளுக்காக உழைத்தே ஆகவேண்டும். அவர்களுடைய எதிர்காலத்தோடு விளையாட முடியாது.

ஏற்கனவே இருக்கின்ற இரண்டு மாடுகளோடு இன்னும் இரண்டு மாடுகளைச் சேர்த்து வளர்த்தால் பராமரிப்புச் செலவும் குறைவு. வருவாயும் அதிகரிக்கும் என்று தியாகராஜாவுக்கு ஆலோசனை சொல்கிறார் கால்நடை வளர்ப்பு அதிகாரி. அவர் சொல்வதும் சரியே. ஆனால், அதற்கு உடனடியாக எப்படி ஏற்பாடு செய்வது? முன்னாள் போராளிகளுக்கு என அரசாங்கம் என்ன பென்சன் கொடுக்கிறது? அல்லது வேறு சலுகைகள்

கிடைக்குமா? எதுவுமே இல்லை.

தன்னுடைய வளவில் நிற்கும் மாமரத்தின் கீழே இருந்து கொண்டு போவோர் வருவோரையெல்லாம் பார்க்கிறார் தியாகு. எல்லோருக்கும் ஏதோ அவசரம். எல்லோரும் அவரவர் பாட்டில் திரிகிறார்கள். அவர்களையும் குறை சொல்ல முடியாது. அவர்களுக்கும் ஆயிரம் பிரச்சினைகள். ஆனாலும் எங்கிருந்தோ ஒரு முகம் எதிர்பாராத விதமாக தியாகுவிடம் வரும் என்ற நம்பிக்கை தியாகராஜாவுக்குண்டு. ஆனால் அது எப்போதென்று தெரியாது.

இப்படித்தான் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு தடவை யாரோ ஒருவர் வந்திருந்தார். வந்தவர் சுகநலன்களை விசாரித்தார். குடும்ப விவரத்தைக் கேட்டார். எல்லாவற்றையும் குறித்துக் கொண்டு போனார். விடைபெறும்போது பிள்ளைகளின் படிப்புச் செலவுக்காகச் சிறியதொகைப் பணத்தை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார். பிறகு தியாகுவுக்கும் அவருக்குமிடையில் இரண்டொரு மாதங்கள் கதை பேச்சிருந்தது. அதற்குப் பிறகு எதுவுமே இல்லை. இப்போது புரியாத இடைவெளி மட்டுமே மிஞ்சியிருக்கு.

தியாகராஜாவின் மனைவி மாடுகளை அவிழ்த்துக் கட்டுகிறார். வயலுக்குப் போய் புல் வெட்டி வருகிறார். பால் எடுப்பது மட்டும் தியாகு. அதைக் கொடுப்பதற்குப்

பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். காலையில் பாலைக் கொண்டுபோய்ப் பால் சேகரிக்கும் இடத்தில் கொடுத்து விட்டுப் பாடசாலைக்குப் போகும் பிள்ளைகள் மாலையில் வீட்டுக்கு வந்து, தாயுடன் சேர்ந்து புல் வெட்டிவரப்போகிறார்கள். அல்லது மாட்டுக் கட்டையைத் துப்புரவு செய்கிறார்கள்.

“கையில் கொஞ்சக் காசிருந்தால் பிள்ளைகளை ரியூசனுக்கு அனுப்பிப்படிப்பிக்கலாம். எனக்கும் பெரிய அளவில் படிப்பு ஓடாது. படிக்கிற வயசில் இயக்கத்துக்குப் போயிற்றன். இயக்கம் இருந்திருந்தால் எதுவோ நடந்து கொண்டிருக்கும். இப்ப வெறுங்கையோட இருக்கிறன் என்று கண் கலங்க மட்டுமே முடியுது” என்று சொல்லி விட்டு கண்களைத் துடைத்துக் கொள்கிறார்.

இந்தக் காட்சியைப் பார்க்கும்போது உங்கள் இதயம் கரைந்தொழுகக் கூடும். தவிர்க்க முடியாமல் உங்கள் கண்களில் வடியும் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், மனதில் படிந்துள்ள துயரத்தை அப்படி எளிதாகத் துடைத்து விடமுடியாது.

அதைப்போலவே தியாகராஜாவின் துயரத்தையும் எளிதாகப் போக்கி விடமுடியாது. ஆனால், பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் தியாகராஜாவின் குடும்பத்துக்குப் பொருத்தமான உதவிகளைச் செய்து உதவுவதன் மூலமாக

நமது கவலைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். அந்த உதவிகள் தியாகராஜாவின் குடும்பத்தில், சூழ்ந்திருக்கும் துயர இருளைப் போக்கும். இப்படிச் செய்யும்போது இரண்டு தரப்பிலும் படிந்திருக்கும் துயரம் தீர்ந்து விடும். ஒரு பேராறுதலை நாமே நமக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

யுத்தம் உருக்குலைத்த ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்களில் ஒன்று தியாகராஜாவினுடையது. தம்மை மீள ஒழுங்கு படுத்திக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கிறது. சிறிய பாதிப்புகளைச் சீர்ப்படுத்திக் கொள்ளலாம். பெரும்பாதிப்புகளை நிமிர்த்தி, நிவர்த்தியாக்கிக் கொள்வது கடினம். அதற்குப் பொருத்தமான உதவிகள் இருந்தால் மட்டுமே சீர செய்து கொள்ள முடியும். இல்லையென்றால் வீழ்ந்த ஆலமரத்தைப்போல எழு முடியாமல் கிடக்க வேண்டியதுதான். ஆனால், எதிர்காலத்தின் தளிர்களாக இருக்கும் குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு, ஒருவர் அப்படி எழுந்திருக்காமல் இயங்காமல் இருக்க முடியுமா?

தியாகராஜா கேட்பது அதிகமாக ஒன்றுமே இல்லை. இன்னும் இரண்டு மாடுகள் கிடைத்தால் அது பெரிய உதவியாக அமையும் என்பதைத்தான். எவ்வளவு பெரிய வாழ்க்கைக்குச் சொந்தக்காரன் இன்று இரண்டு மாடுகளை வாங்கித்தாருங்கள் என்று கேட்கிறான் என்றால் இது வாழ்க்கையின் விசித்திரமா? காலத்தின் கோலமா? அல்லது வரலாற்றின் விளையாட்டா?

“நடக்கமுடியாதவன் ஓட்டப்பந்தயத்தில் தங்கப்பதக்கம் வாங்க முடியுமா?” என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். ஆனால், ஓட்டப்பந்தயத்தில்தான் பதக்கம் வாங்கவேண்டும் என்கிறார்கள். என்னாலும் வெற்றிப்பதக்கத்தைப் பெற முடியும். ஆனால், அதற்கு உங்களுடைய உதவியும் ஒத்துழைப்பும் தேவை என்கிறார் தியாகு.

இப்போது சொல்லுங்கள், இந்த மனிதருக்காக என்ன செய்யலாம்...?

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

மாற்றுத் திறனாளிகளின் மனங்களில் இருந்து..!

தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகள் அமைப்பினால் - Differently Able Tamils Association (DATA), மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கிடையிலான வருடாந்த விளையாட்டுப்போட்டிகள் இலங்கைத் தீவின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் நடைபெறுகின்றன. இப்போட்டிகளை இம்முறையும் DATA அமைப்பு, நம்பிக்கை ஒளி, ஐ.பி.சி தமிழ் இணைந்து நடாத்துகின்றன. 2016ம் ஆண்டு ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்போட்டிகள் இம்முறை ஆனி மாதம் 24ம் திகதி முதல் ஆவணி மாதம் 6ம் திகதி வரை பல்வேறு கட்டங்களாக நடைபெறுகின்றது.

தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகள்

இலங்கைத் தீவில் தாண்டவமாடிய போரும், இயற்கை அனர்தமும், விபத்துக்களும் எம்மில் பலரை மாற்றுத் திறனாளிகளாக ஆக்கி இருக்கின்றன. அவர்கள் அனைவரையும் நோக்கி பயணிக்கும் ஒரு முயற்சியாகவே இந்த விளையாட்டு போட்டிகள் நடாத்தப்படுகின்றன. அவர்களின் உடல், உள வளர்ச்சிக்கு இப்போட்டிகள் ஒரு உத்வேகத்தை அளிக்கின்றது.

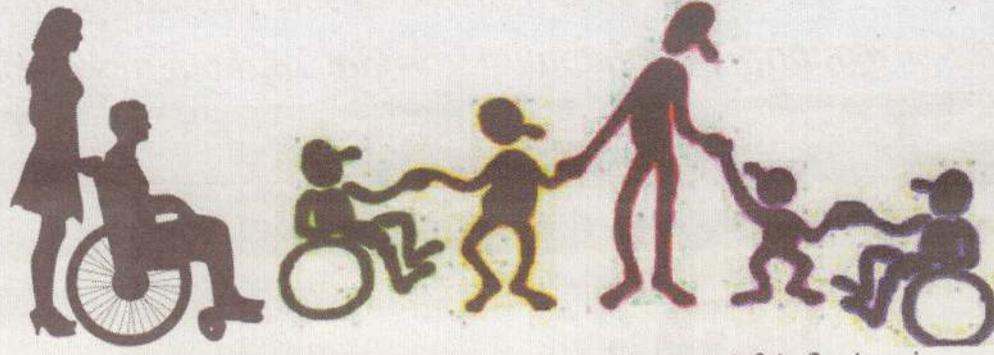
எம்மில் எத்தனை பேர் மாற்றுத் திறனாளிகள் ஆகி உள்ளார்கள்? அவர்களின் வாழ்வும் வலியும் எவ்வாறு உள்ளது

அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் எத்தகையவை? அவர்கள் அவர்களது முன்னேற்றத்திற்கான குரலாக இயங்கவேண்டும்.... முயல்வார்களா? இவ்வாறான பல கேள்விகளோடு நாம் பயணிக்க வேண்டி உள்ளது.

இப்போட்டிகள் எங்கே நடைபெறுகின்றது?
இலங்கைத்தீவின் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இப்போட்டிகள் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. வடமாகாணத்தின் போட்டிகள் கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்தின் போட்டிகள் மட்டக்களப்பிலும் நடாத்தப்படுகின்றது.

இப்போட்டிகள் ஆனி மாதம் முதல் ஆவணி மாதம் வரை பல்வேறு கட்டங்களாக நடாத்தப்படும் இந்த போட்டிகளை யார் நடாத்துகின்றனர்? இப்போட்டிகள் எவ்வாறு ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றது?

இப்போட்டிகள் அனைத்தும் தமிழ் மாற்றுத்திறனாளிகளால் நடாத்தப்படும். தமிழ் மாற்றுத்திறனாளிகளையும், தமிழ் மாற்றுத்திறனாளிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்புக்களையும் ஒருங்கிணைக்குமுகமாக "தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகள் அமைப்பு"

உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதைய நிலையில் உயிரிழை, மட்டக்களப்பு மாவட்ட மாற்றுத் திறனாளிகள் சம்மேளனம் ஆகியவை தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகள் அமைப்பில் இணைகின்றன.

மாற்றுத் திறனாளிகளை அவர்களின் பாதிப்புக்களின் அடிப்படையில் உப பிரிவுகளாக உள்வாங்கப்பட்டுள்ளார்கள். இது அவர்களின் தேவைகள் தொடர்பான புரிதலை மேம்படுத்தவும் அவர்களுக்கிடையிலான உறவுகளை விரிவாக்கவும் உதவுகின்றன.

1. உயிரிழை - முள்ளந்தண்டு வம்பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்பாகும்

2. விழிகள் - விழிப்புடன் பாதிக்கப்பட்டோர் அனைவரும், அவர்களோடு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்புக்களும் உள்வாங்கப்படுவார்கள்

3. கரங்கள் : கரங்களை ஒழிந்தோர் மற்றும் அவர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்புக்கள் உள்வாங்கப்படுவார்கள்

4. பாதங்கள் : கால்களை ஒழிந்தோர் மற்றும் அவர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்புக்கள் உள்வாங்கப்படுவார்கள்

5. உள்மன : உள்மனம் பாதிக்கப்பட்டோர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைப்புக்கள் உள்வாங்கப்படுவார்கள்

6. ஓசை : செவிப்புடன் பாதிக்கப்பட்டோர், மற்றும் பேச்சற்றல் அற்றோர் உள்வாங்கப்படுவார்கள்.

தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகள் அமைப்பின் அங்கத்தவர்களாக தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகளே இருப்பர். அதன் நிறைவேற்றுக் குழுவிலும் தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகளே இருப்பர். அவர்களின் முயற்சிக்கு உறுதுணைவழங்கும் சமூக ஆர்வலர்கள் மாற்றுத் திறனாளிகளோடு இணைந்து பணியாற்றுவார்கள் தற்போதைய நிலையில் வடக்கு மாகாணப்போட்டிகள் அனைத்தும் உயிரிழையின் ஒருங்கிணைப்பிலும்

,கிழக்கு மாகாணத்தின் போட்டிகள் அனைத்தும் மட்டக்களப்பு மாவட்ட மாற்றுத் திறனாளிகள் சம்மேளனம் ஒருங்கிணைப்பிலும் நடைபெறும்.

எவ்வாறான விளையாட்டு போட்டிகள் நடாத்தப்பட இருக்கின்றது?

மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கு பொருத்தமான விளையாட்டு போட்டிகள் தேர்வு செய்யப்படும். விளையாட்டு அலுவலகர்கள், மருத்துவர்களின் வழிகாட்டுதலில் போட்டிகள் தேர்வு செய்யப்படும். அவ்வாறான போட்டிகளுக்கு பயிற்சி வழங்கப்படும்.

பிரதானமாக,

1. விழிப்புடன் பாதிக்கப்பட்டோருக்கான கிரிக்கட் போட்டி

2. சக்கர நாட்காழி மரதன் போட்டிகள்

3. சக்கர நாட்காழி கூடைப்பந்து போட்டி

4. பாதங்களை ஒழிந்தோருக்கான கரப்பந்து போட்டி

5. மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான தடகளப்போட்டிகள் என பல்வேறு போட்டிகள் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. இப்போட்டிகளில் எத்தனை பேர் பங்கு பற்றுவார்கள்?

வடக்கு கிழக்கில் வாழும் அனைத்து மாற்றுத் திறனாளிகளும் அழைக்கப்படுவர்.

இப்போட்டிகள் யாரால் மேற்பார்வை இடப்படும்?

மாகாண, மாவட்ட விளையாட்டு அலுவலகர்கள், மருத்துவர்கள் இப்போட்டிகளை மேற்பார்வை செய்வார்கள்

உங்கள் மூன் உள்ள சவால்கள் என்ன?

எமக்கு முன் உள்ள மிகப்பெரும் சவால் - நிதி. இந்த விளையாட்டுப் போட்டியை நடாத்த நாம் நிதி சேகரிக்க உள்ளோம். எமது முயற்சியை எம் உறவுகள் நிச்சயம் வரவேற்பார்கள் என்பதில் எமக்கு எள்ளளவு சந்தேகமும் இல்லை. இதுவரை எம்மை ஊக்கப்படுத்தியவர்கள் எமது இந்த முயற்சியையும் ஊக்கப்படுத்துவார்கள் என நாம் திடமாக நம்புகின்றோம் அடுத்த சவால் - மாற்றுத்திறனாளிகளை ஊக்கப்படுத்தி அவர்களை

வெளிக்கொணர்தல், அவர்களுக்கான போக்குவரத்து என்பன முக்கியமான பிரச்சனைகளாக இருக்கும்

இவ்வகையான போட்டிகளை இதற்கு முன் நாடாத்தி உள்ளீர்களா?

ஆம் நாங்கள் இவ்வாறான பல போட்டிகளில் முன்னர் பங்கேற்றிருக்கின்றோம்

2015ம் வருடம் ஒரு விளையாட்டுப்போட்டியை ஏற்பாடு செய்தோம், அதில் முள்ளந்தண்டு வடம் பாதிக்கப்பட்டோர் மட்டும் கலந்து கொண்டனர். சக்கர நாட்காழி மரதன் ஓட்டம், சக்கர நாட்காழி கூடைப்பந்து போட்டிகள் நடாத்தினோம்.

2016ம் ஆண்டு அனைத்து மாற்றுத் திறனாளிகளையும் இணைத்து மாபெரும் விளையாட்டு போட்டிகளை நடாத்தினோம். மிகவும் வெற்றிகரமாக நடந்த அந்த விளையாட்டு போட்டிகள் எமக்கு ஒரு உத்வேகத்தை தந்தது... இம்முறை நாம் அனைவரும் பங்கு கொள்ளும் விதமாக ஓர் விளையாட்டு போட்டியை ஏற்பாடு செய்கின்றோம்.

ஆரம்பதில் மாகாண அளவிலான விளையாட்டாக நடாத்தப்பட்டு, இனங் காணப்படும் வீரர்கள் தேசிய, சர்வதேச மட்ட போட்டிகளில் பங்கு பற்ற வழி வகை செய்யும் நோக்கோடு இந்த முயற்சிகளை எடுக்கின்றோம்.

தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகள் விளையாட்டு தவிர்ந்த ஏனைய திறமைகளை எவ்வாறு வெளிக்கொண்டு வருவீர்கள்? விளையாட்டு தவிர்ந்த ஏனைய திறமைகளை வெளிப்படுத்த உதவும் போட்டிகள் இனி வரும் காலங்களில் நடாத்தப்படும்.

இப்போட்டிகளில் யாரை சிறப்பு செய்வீர்கள்?
? துன்பத்திற்கு துன்பம் கொடுங்கள் என டாக்டர். ஆ.பே.ஜே. அப்துல் கலாம் கூறியது போல துன்பம் மிகுந்த வாழ்விலும் அந்த துன்பத்தை தாண்டி சாதனை செய்வோர் இந்த விழாவில் சிறப்பு செய்யப்படுவார்கள்

இப்போட்டியின் மூலம் நீங்கள் என்ன இலக்கை அடைய விரும்புகின்றீர்கள்?

நாம் இப்போட்டியினை நடாத்துவதம் மூலம் மாற்றுத்திறனாளிகள் அனைவரையும் இனங் காணப்படுவார்கள். அவர்களது திறமைகள் இனங் காணப்படும் அவர்களது தேவைகள் இனங் காணப்படும் மாற்றுத் திறனாளிகள் தொடர்பான ஒரு தகவல் திரட்டு உருவாக்கப்படும் அதன் மூலம் எமக்கு

தொடர்ச்சி பக் 20

துவண்டோர் துயர் துடைத்து ஒளி ஏற்றுவோம்

ஊழியர் உறவினர் வேரறுந்து வாழும் எமது தாயக உறவுகளுக்கு உதவிக்கரம் நீடும் நம்பிக்கை ஒளியின் மகத்தான சேவையில் மாதாந்தம் ₹2 (பவுண்ட்ஸ்களை) செலுத்தி நீங்களும் இணைந்து கொள்ளுமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

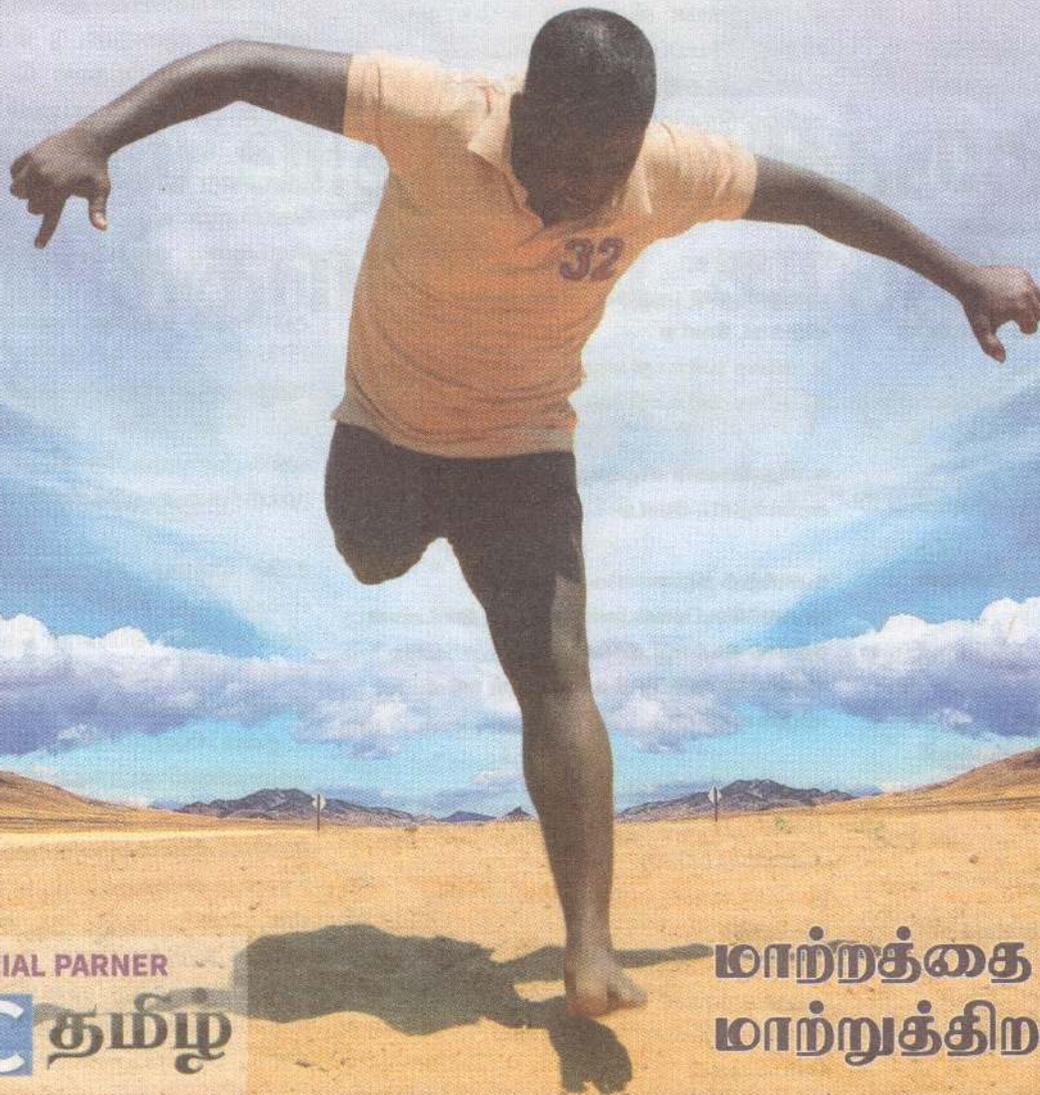
மேலதிக விபரங்களுக்கு அழையுங்கள் 02086179343

Account Name - Ray of hope people,
Account Number - 43641341
Sort code - 20-92-60, Bank Name - Barclays.

Email:- roh theroh.org facebook.com/theroh.org www.theroh.org

DATA
Differently Able Tamil Association

தமிழ் மாற்றுத் திறனாளிகள் விளையாட்டு விழா 2017

OFFICIAL PARTNER
IBC தமிழ்

மாற்றுத்தை நோக்கி
மாற்றுத்திறனாளிகள்

TAMIL PARA SPORTS 2017

கிழக்கின் போட்டிகள் : மட்டக்களப்பு PARA SPORTS OF EAST : Batticaloa

வடக்கின் போட்டிகள் : கிளிநொச்சி PARA SPORTS OF NORTH : Kilinochchi

விழிப்புலன் அற்றோருக்கான கிரிக்கட் போட்டி : யாழ்ப்பாணம் SOUND BALL CRICKET : Jaffna

JOINT PARTNER

நம்பிக்கை ஒளி
RAY OF HOPE

www.tamilparasports.com

tamilparasports

admin@tamilparasports.com

19ம் பக் தொடர்ச்சி

கிடைக்கும் உதவிகள் அனைத்தும் மிகவும் தேவை உள்ளவர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் இப்போட்டிகள் குறித்தான தகவல்களை எங்கே பெறலாம் ?

www.tamilparasports.com

எனும் இணையத்தில் இப்போட்டி குறித்தான தகவல்கள் அனைத்தும் காணக்கிடைக்கும் - உங்களோடு நாங்கள் எவ்வாறு இணைய முடியும் ?

“நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர், நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்” என பாரதி கூறியதைப்போல உங்களால் முடியுமான பங்களிப்பை செய்யவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

உங்கள் வியாபார ஸ்தாபனங்களின் விளம்பரங்களை இந்த போட்டிகளுக்கு தாருங்கள் - ஒவ்வொரு போட்டிகளுக்கும் நீங்கள் அனுசரணை வழங்கவேண்டுமென நாம் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

அதேவேளை நிதி தரக்கூடிய வழி வகைகள் அனைத்தும் எமது உத்தியோக பூர்வ இணையத்தின் காணலாம். நீங்கள் இதற்காக திரட்டும் பணத்தை எவ்வாறு உபயோகிப்பீர்கள்?

நாங்கள் திரட்டும் பணம் இந்த விளையாட்டு போட்டிகளுக்கு பயன்படுத்தப்படும் அத்தோடு மாற்றுத் திறனாளிகளை நிர்வாக ரீதியில் வளர்ப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும்.

மீதமான பணம் அனைத்தும் மாற்றுத் திறனாளிகளால் மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான தொழில் முயற்சிகளுக்கும் முன்னேற்றத்திற்கு பயன்படுத்தப்படும். புது தெருக்களும், வானூயர்ந்த கட்டடமும், வாழ்க்கையில் நாம் இழந்த கைகளையும், கால்களையும், கண்களையும் திருப்பி தருமா...?

இருந்த போதும் இழந்ததை எண்ணி என்ன பலன். இனிவரும் காலம் இன்பமாக இணைய ஊரே கூடி இழுக்கும் தேர்..

**வடம் பிடிக்க கரம்
கொடுக்க வாருங்கள்...**